

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/879**av den 20 maj 2019****om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 9 november 2015 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet en villkorsförteckning för total förlustabsorberingskapacitet (nedan kallad *TLAC-standard*), som därefter antogs på G20 i november 2015. Syftet med TLAC-standard är att säkerställa att globala systemviktiga banker, i unionsramverket kallade globala systemviktiga institut, har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att bidra till att säkerställa att dessa institut kan upprätthålla kritiska funktioner utan att skattebetalarnas pengar, dvs. offentliga medel, eller den finansiella stabiliteten äventyras vid och omedelbart efter resolution. I sitt meddelande av den 24 november 2015, *Mot ett fullbordande av bankunionen*, åtog kommissionen sig att senast vid utgången av 2016 lägga fram ett lagstiftningsförslag som skulle göra det möjligt att genomföra TLAC-standard i unionsrätten inom den internationellt överenskomna tidsfristen 2019.
- (2) Vid genomförandet av TLAC-standard i unionsrätten behöver de befintliga institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder beaktas som gäller för samtliga kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*) som är etablerade i unionen, samt för varje annan enhet (nedan kallade *enheter*) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁴⁾. Eftersom TLAC-standard och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder eftersträvar samma mål om att säkerställa att institut och enheter som är etablerade i unionen har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör de två kraven komplettera varandra inom ramen för ett gemensamt ramverk.

I operativt hänseende bör den harmoniserade miniminivån enligt TLAC-standard för globala systemviktiga institut (nedan kallad *TLAC-minimikravet*) införas i unionslagstiftningen genom ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁵⁾, medan det institutspecifika tillägget för globala systemviktiga institut och det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut, benämnt minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, bör hanteras genom riktade ändringar av direktiv 2014/59/EU och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ⁽⁶⁾. Bestämmelserna i direktiv 2014/59/EU, ändrat genom det här direktivet,

⁽¹⁾ EUT C 34, 31.1.2018, s. 17.

⁽²⁾ EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

i fråga om instituts och enheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas på ett sätt som är förenligt med dem i förordningarna (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 806/2014 samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽⁷⁾.

- (3) Om det inte finns några harmoniserade unionsregler för genomförandet av TLAC-standarden i unionen skapar detta ytterligare kostnader och rättsosäkerhet och försvårar tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget för gränsoverskridande institut och enheter. En avsaknad av harmoniserade unionsregler medför också snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, eftersom institutens och enheternas kostnader för att efterleva befintliga krav och TLAC-standarden skulle kunna variera avsevärt mellan olika länder i unionen. Följaktligen är det nödvändigt att undanröja dessa hinder för den inre marknads funktion och undvika den snedvridning av konkurrensen som följer av att det inte finns några harmoniserade unionsregler för genomförandet av TLAC-standarden. Den lämpliga rättsliga grunden för det här direktivet är således artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (4) I linje med TLAC-standarden bör direktiv 2014/59/EU fortsätta att möjliggöra resolutionsstrategier med en enda ingångspunkt och resolutionsstrategier med flera ingångspunkter. Enligt resolutionsstrategin med en enda ingångspunkt försätts enbart en koncernenhet, vanligtvis moderföretaget, i resolution medan andra koncernenheter, vanligtvis rörelsedrivande dotterföretag, inte försätts i resolution, medan däremot deras förluster och rekapitaliseringsbehov överförs till den enhet som försätts i resolution. Enligt resolutionsstrategin med flera ingångspunkter skulle mer än en koncernenhet kunna försättas i resolution. För att den önskvärda resolutionsstrategin ska bli ändamålsenlig är det viktigt att de enheter som ska försättas i resolution (nedan kallade *resolutionsenheter*) tydligt identifieras och mot vilka resolutionsåtgärder alltså skulle kunna vidtas, samt de dotterföretag som tillhör dem (nedan kallade *resolutionsgrupper*). Denna identifiering är också relevant vid fastställandet av på vilken nivå de regler om förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas som institut och enheter bör följa. Följaktligen är det nödvändigt att införa begreppen *resolutionsenhet* och *resolutionsgrupp* och att ändra direktiv 2014/59/EU i fråga om koncernresolutionsplanering, så att resolutionsmyndigheterna uttryckligen får ett krav på sig att identifiera resolutionsenheter och resolutionsgrupper inom en koncern och att på lämpligt sätt överväga effekterna av varje planerad åtgärd inom koncernen, för att säkerställa en effektiv resolution på koncernnivå.
- (5) Medlemsstaterna bör säkerställa att instituten och enheterna har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering med minimala effekter för skattebetalarna och den finansiella stabiliteten. Detta bör uppnås genom att instituten efterlever ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som anges i direktiv 2014/59/EU.
- (6) För att anpassa de nämnare som mäter institutens och enheternas förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet till de nämnare som föreskrivs i TLAC-standarden bör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckas som en procentandel av det berörda institutets eller enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp och av institutets eller enhetens totala exponeringsmått, och institutet eller enheter bör samtidigt uppfylla måtten från de två mätningarna.
- (7) För att underlätta långsiktig planering för emittering av instrument och skapa säkerhet med avseende på de nödvändiga buffertarna behöver marknaderna klarhet i god tid om de kriterier som krävs för att instrument ska erkännas som TLAC eller minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder.
- (8) I syfte att säkerställa lika spelregler för institut och enheter som är etablerade i unionen, inbegripet på global nivå, bör kriterierna för att skulder ska kunna betraktas som nedskrivningsbara och medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder nära anpassas till de kriterier för TLAC-minimikravet som anges i förordning (EU) nr 575/2013, med förbehåll för de kompletterande justeringar och krav som införs i det här direktivet. I synnerhet bör vissa skuldinstrument med en inbäddad derivatkomponent, t.ex. vissa strukturerade produkter, med förbehåll för vissa särskilda villkor kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i den utsträckning som de har ett bestämt eller ökande kapitalbelopp som måste betalas på förfallodagen och som är känt i förväg, medan enbart den ytterligare avkastningen är kopplad till den derivatkomponenten och

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

beror på referenstillgångens resultat. På grund av dessa villkor förväntas dessa skuldinstrument vara i hög grad förlustabsorberande och enkelt nedskrivningsbara vid resolution. Om institut eller enheter innehar en kapitalbas som överstiger kapitalbaskravet bör detta faktum inte i sig påverka beslut om fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Dessutom bör det vara möjligt för institut och enheter att fullgöra varje del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbasen.

- (9) Bland de skulder som kan medräknas för att fullgöra minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ingår i princip samtliga skulder till följd av fordringar från ordinarie borgenärer utan säkerhet (icke-efterställda skulder), förutsatt att de uppfyller de särskilda kriterier för att kunna medräknas som anges i detta direktiv. För att öka möjligheterna att försätta institut och enheter i resolution genom en ändamålsenlig användning av skuldnedskrivningsverktyget bör resolutionsmyndigheterna kunna kräva att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder fullgörs med kapitalbas och andra efterställda skulder, särskilt där det finns tydliga indikationer på att borgenärer vars skulder skrivs ned sannolikt kommer att bära förluster vid resolution som skulle överstiga de förluster de i annat fall skulle åsamkas vid normala insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheterna bör bedöma behovet av att kräva att instituten och enheterna uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas och andra efterställda skulder, om värdet av de skulder som undantas från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget når en viss tröskel inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder som kan medräknas för att fullgöra minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Institut och enheter bör uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas och andra efterställda skulder i den mån detta krävs för att förhindra att deras borgenärer åsamkas förluster som överstiger de förluster som borgenärer i annat fall skulle åsamkas vid normala insolvensförfaranden.
- (10) Om resolutionsmyndigheterna begär att minimikravet ska fullgöras med efterställda skulder i samband med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör detta inte påverka möjligheten att delvis uppfylla TLAC-minimikravet med icke-efterställda skuldinstrument i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och i linje med TLAC-standarden. För resolutionsenheter som hör till globala systemviktiga institut, resolutionsenheter i resolutionsgrupper som har tillgångar överstigande 100 miljarder EUR (toppnivåbanker) och för resolutionsenheter i vissa mindre resolutionsgrupper som sannolikt skulle kunna utgöra en systemrisk i händelse av fallissemang, med beaktande av förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen, en begränsad tillgång till kapitalmarknader för kvalificerade skulder och ett beroende av kärnprimärkapital vid uppfyllande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, bör resolutionsmyndigheterna kunna kräva att en del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder motsvarande den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artiklarna 37.10 och 44.5 i direktiv 2014/59/EU, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet, uppfylls med kapitalbasen och andra efterställda skulder, inbegripet den kapitalbas som används för att efterleva det kombinerade buffertkrav som anges i direktiv 2013/36/EU.
- (11) Resolutionsmyndigheterna bör, på begäran av en resolutionsenhet, kunna minska den del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som ska uppfyllas med kapitalbasen och andra efterställda skulder upp till en gräns som motsvarar andelen för den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 i förhållande till det TLAC-minimikrav som fastställs i den förordningen. Resolutionsmyndigheterna bör kunna kräva, i enlighet med proportionalitetsprincipen, att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uppnås med kapitalbasen och efterställda skulder i den utsträckning att den totala nivån för den erforderliga efterställningen i form av kapitalbas och kvalificerade skuldposter som härrör från kravet på att instituten och enheterna uppfyller TLAC-minimikravet, minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU, inte överstiger det som är högst av den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artiklarna 37.10 och 44.5 i direktiv 2014/59/EU, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet, eller resultatet av den formel som fastställs i detta direktiv baseras på tillsynskraven enligt pelare 1 och pelare 2 och det kombinerade buffertkravet.
- (12) För särskilda toppnivåbanker bör resolutionsmyndigheterna, på vissa villkor som bedöms av resolutionsmyndigheten, begränsa nivån för minimikravet för efterställning till en viss tröskel och också beakta den eventuella risken för att i oproportionell utsträckning påverka dessa instituts affärsmodell. Den begränsningen bör inte påverka möjligheten att fastställa ett efterställningskrav över denna gräns genom krav på efterställning inom pelare 2, med förbehåll för de villkor som gäller för pelare 2, på grundval av alternativa kriterier, nämligen resolutionshinder, eller resolutionsstrategins genomförbarhet och tillförlitlighet eller institutets risknivå.
- (13) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör ge institut och enheter möjlighet att absorbera förluster som väntas uppstå vid resolution eller vid den tidpunkt då ett institut eller en enhet inte längre är livskraftigt, beroende på vad som är lämpligt, och att bli rekapitaliserat efter genomförandet av de åtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen eller efter resolutionsgruppens resolution. På grundval av den resolutionsstrategi som de har valt bör resolutionsmyndigheterna vederbörligen motivera nivån på det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som införs, och de bör, utan onödigt dröjsmål, se över den nivån för att återspegla eventuella förändringar vad gäller nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU. Denna införda nivå för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör vara summan av de förluster som

väntas uppstå vid resolution och som motsvarar institutets eller enhetens kapitalbaskrav och det rekaptaliseringsbelopp som möjliggör för institutet eller enheten att efter resolution eller efter utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna uppfylla nödvändiga kapitalbaskrav för auktorisation att fortsätta sin verksamhet enligt den valda resolutionsstrategin. Resolutionsmyndigheten bör justera rekaptaliseringsbeloppen nedåt eller uppåt för eventuella förändringar som föranleds av de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen.

- (14) Resolutionsmyndigheten bör också kunna höja rekaptaliseringsbeloppet för att säkerställa tillräckligt marknadsförtroende för institutet eller enheten efter genomförandet av de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen. Den nivå på marknadsförtroendebufferten som krävs bör möjliggöra för institutet eller enheten att fortsätta att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig period, bland annat genom att möjliggöra för institutet eller enheten att täcka kostnaderna för omstrukturering av dess verksamhet efter resolution samt bibehålla ett tillräckligt marknadsförtroende. Marknadsförtroendebufferten bör fastställas utifrån en del av det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU. Resolutionsmyndigheterna bör justera marknadsförtroendebuffertens nivå nedåt om en lägre nivå är tillräcklig för att säkerställa tillräckligt marknadsförtroende eller bör justera denna nivå uppåt om en högre nivå krävs för att säkerställa att enheten efter de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen fortsätter att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig period och att ett tillräckligt marknadsförtroende bibehålls.
- (15) I linje med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 ⁽⁸⁾ bör resolutionsmyndigheterna granska investerarbasen för ett enskilt institut eller en enskild enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Om en betydande del av ett institut eller en enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehåller av icke-professionella investerare som eventuellt inte har fått lämplig information om relevanta risker, skulle detta i sig kunna utgöra ett hinder för resolution. Om dessutom en stor del av ett institut eller en enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehåller av andra institut eller enheter kan även systemeffekterna hos en nedskrivning eller konvertering utgöra ett hinder för resolution. Om en resolutionsmyndighet konstaterar ett resolutionshinder till följd av storleken på eller karaktären hos en viss investerarbas bör den kunna rekommendera att ett institut eller en enhet åtgärdar detta hinder.
- (16) För att säkerställa att icke-professionella investerare inte i alltför stor utsträckning investerar i vissa skuldinstrument som kan medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör medlemsstaterna säkerställa att minimibeloppet för denomineringen är relativt högt satt för sådana instrument eller att investeringen i sådana instrument inte motsvarar en alltför stor andel av investerarnas portföljer. Detta krav bör endast tillämpas på instrument som emitterats efter dagen för detta direktivs införlivande. Detta krav omfattas inte i tillräcklig omfattning av direktiv 2014/65/EU och bör därför vara verkställbart i enlighet med direktiv 2014/59/EU, utan att det påverkar de regler om investerarskydd som föreskrivs i direktiv 2014/65/EU. Om resolutionsmyndigheterna under utförandet av sitt uppdrag hittar bevis för potentiella överträdelse av direktiv 2014/65/EU bör de kunna utbyta konfidentiella uppgifter med marknadskontrollmyndigheter för tillämpning av det direktivet. Dessutom bör det även vara möjligt för medlemsstaterna att ytterligare begränsa marknadsföringen och försäljningen av vissa andra instrument till vissa investerare.
- (17) För att öka möjligheterna till resolution bör resolutionsmyndigheterna kunna ålägga globala systemviktiga institut ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder utöver det TLAC-minimikrav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013. Detta institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder bör åläggas om nivån enligt TLAC-minimikravet inte räcker till för att absorbera förluster och rekaptalisera ett globalt systemviktigt institut enligt den valda resolutionsstrategin.
- (18) Vid fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör resolutionsmyndigheterna beakta institutets eller enhetens grad av systemrelevans och de potentiella negativa effekterna av dess fallissemang för den finansiella stabiliteten. Resolutionsmyndigheterna bör också beakta behovet av lika konkurrensvillkor mellan

⁽⁸⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 8.7.2016, s. 1).

globala systemviktiga institut och andra jämförbara institut eller enheter med systemrelevans inom unionen. Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut eller enheter som inte är globala systemviktiga institut men vars systemrelevans i unionen är jämförbar med de globala systemviktiga institutens bör således inte i oproportionell utsträckning avvika från nivån på och sammansättningen av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som generellt fastställs för globala systemviktiga institut.

- (19) I linje med förordning (EU) nr 575/2013 bör institut eller enheter som identifierats som resolutionsenheter enbart omfattas av ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på den konsoliderade resolutionsgrupp-nivån. Detta innebär att resolutionsenheter för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bli tvungna att emittera kvalificerade instrument och poster till externa tredjepartsborgenärer som kommer att skrivas ned i händelse av att resolutionsenheten försätts i resolution.
- (20) Institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör efterleva minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå. Dessa instituts eller enheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbehov bör i allmänhet uppfyllas av deras respektive resolutionsenheter genom att resolutionsenheterna direkt eller indirekt förvärvar kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som emitteras av dessa institut eller enheter och genom att dessa skrivs ned eller konverteras till äganderättsinstrument när instituten eller enheterna inte längre är bärkraftiga. Det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som tillämpas på institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör tillämpas tillsammans med och i överensstämmelse med de krav som är tillämpliga på resolutionsenheter. Därmed bör resolutionsmyndigheterna kunna försätta en resolutionsgrupp i resolution utan att några av dess dotterföretag försätts i resolution, vilket gör att potentiellt störande effekter på marknaden undviks. Tillämpningen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör överensstämma med den valda resolutionsstrategin och bör i synnerhet inte ändra ägandeförhållandena mellan instituten eller enheterna och deras resolutionsgrupp efter att dessa institut har rekapitaliserats.
- (21) Om både resolutionsenheten eller moderföretaget och dess dotterföretag är etablerade i samma medlemsstat och är del av samma resolutionsgrupp bör resolutionsmyndigheten kunna få bevilja ett undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som är tillämpligt på dessa dotterföretag som inte utgör resolutionsenheter eller tillåta dem att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med säkerställda garantier mellan moderföretaget och dess dotterföretag, vilka kan utlösas inom tidsramar som är likvärdiga med de som gäller för nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder. De säkerheter som ställs för garantin bör vara högljvida och kännetecknas av minimal marknads- och kreditrisk.
- (22) I förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att de behöriga myndigheterna får bevilja undantag från tillämpningen av vissa solvens- och likviditetskrav för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ (nedan kallat *nätverk för samarbete*) om vissa särskilda villkor är uppfyllda. För att resolutionsmyndigheterna ska kunna beakta särdragen hos sådana nätverk för samarbete, bör de också kunna bevilja undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som tillämpas på sådana kreditinstitut och för det centrala organet på liknande villkor som de som anges i förordning (EU) nr 575/2013, om kreditinstituten och det centrala organet är etablerade i samma medlemsstat. Resolutionsmyndigheterna bör även kunna behandla kreditinstituten och det centrala organet som en helhet när de bedömer villkoren för resolution på grundval av solidaritetsmekanismens utformning. Resolutionsmyndigheterna bör kunna säkerställa efterlevnad av det externa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsgruppen som helhet på olika sätt, beroende på hur solidaritetsmekanismen för varje koncern är utformad, genom att räkna kvalificerade skulder hos enheter som, i enlighet med resolutionsplanen, av resolutionsmyndigheterna har ålagts att emittera instrument som kan medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder utanför resolutionsgruppen.
- (23) För att säkerställa lämpliga nivåer på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsändamål bör de myndigheter som ska ansvara för fastställandet av nivån på minimikravet vara resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, resolutionsmyndigheten på koncernnivå, dvs. resolutionsmyndigheten för det yttersta moderföretaget, och resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom resolutionsgruppen. Alla tvister mellan myndigheterna bör ingå i Europeiska bankmyndighetens (EBA) befogenhet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽⁹⁾, med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställs i detta direktiv.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (24) De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör behandla och på lämpligt sätt åtgärda alla underlåtelser att uppnå TLAC-minimikravet och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Eftersom underlåtelser att uppnå dessa krav skulle kunna utgöra ett hinder för resolution av ett institut eller en koncern bör de befintliga förfarandena för att avlägsna resolutionshinder förkortas, så att sådana underlåtelser kan behandlas ändamålsenligt. Resolutionsmyndigheterna bör också kunna kräva att institut eller enheter ändrar sina löptidsprofiler för kvalificerade instrument och poster och att de utarbetar och genomför planer för att återställa efterlevnaden av dessa krav. Resolutionsmyndigheterna bör också kunna förbjuda vissa utdelningar om de anser att ett institut eller en enhet underlåter att uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU när det beaktas utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.
- (25) För att säkerställa transparent tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör instituten och enheterna till sina behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheterna rapportera och för allmänheten regelbundet offentliggöra sina minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, nivåerna på sina kvalificerade och nedskrivningsbara skulder och sammansättningen av dessa skulder, inbegripet deras löptidsprofil och rangordning vid normala insolvensförfaranden. För institut eller enheter som omfattas av TLAC-minimikravet bör frekvensen för tillsynsrapportering och offentliggörande av det institutspecifika minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt detta direktiv vara förenlig med de frekvenser som anges i förordning (EU) nr 575/2013 för TLAC-minimikravet. I vissa fall som anges i detta direktiv bör det vara tillåtet att göra totala eller delvisa undantag från skyldigheterna i fråga om rapportering och offentliggörande för vissa institut eller enheter, men sådana undantag bör inte begränsa resolutionsmyndigheternas befogenhet att begära upplysningar för att fullgöra sina skyldigheter enligt direktiv 2014/59/EU, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet.
- (26) Ett krav på att ta med avtalsenligt erkännande av effekterna av skuldnedskrivningsverktyget i avtal eller instrument som upprättar skulder som regleras av tredjelandets rätt bör underlätta och förbättra processen för nedskrivning av dessa skulder i fall av resolution. Avtalsgrundade arrangemang kan erbjuda en genomförbar lösning, om de formuleras korrekt och antas i bred omfattning i fall av gränsöverskridande resolution, fram till dess att det utformas en lagbaserad metod enligt unionsrätten eller att det utformas incitament att välja en medlemsstats rätt för avtal som utarbetas eller lagstadgade ramar som möjliggör att effektiv gränsöverskridande resolution antas i alla tredjelandsjurisdiktioner. Även när lagstadgade ramar för erkännande har införts bör avtalsenliga arrangemang för erkännande bidra till att förstärka medvetenheten hos borgenärer enligt avtalsenliga arrangemang som inte regleras av en medlemsstats rätt om rörande potentiella resolutionsåtgärder vad gäller institut eller enheter som regleras av unionsrätten. Det kan dock finnas fall där institut eller enheter inte kan ta med sådana avtalsgrundade villkor i avtal eller instrument som upprättar vissa typer av skulder, särskilt skulder som inte undantas från skuldnedskrivningsverktyget enligt direktiv 2014/59/EU, garanterade insättningar eller kapitalbasinstrument.

Till exempel skulle det under vissa omständigheter kunna anses vara ogörligt att införa klausuler avseende avtalsenligt erkännande i skuldavtal, för det fall att det enligt tredjelandets rätt är olagligt för ett institut eller en enhet att införa sådana klausuler i avtal eller instrument som upprättar skulder som regleras av tredjeländers rätt, när ett institut eller en enhet på individuell nivå inte har makt att ändra avtalsvillkoren, eftersom de införs genom internationella protokoll eller bygger på internationellt överenskomna standardvillkor, eller där skulden som skulle omfattas av avtalsvillkoret för erkännande är beroende av ett avtalsbrott eller härrör från garantier, motgarantier eller andra instrument som används i samband med operationer för handelsfinansiering. Om motparten inte vill gå med på att vara bunden av en avtalsenlig bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning, bör detta emellertid inte i sig betraktas som orsak till ogörlighet. EBA bör utarbeta förslag till teknisk standard för tillsyn som kommissionen ska anta i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att mer exakt identifiera fall av ogörlighet. När den tillämpar dessa tekniska standarder för tillsyn, och med beaktande av särdragen på den berörda marknaden, bör resolutionsmyndigheten, om den anser det vara nödvändigt, specificera klasser av skulder där det kan finnas skäl för ogörlighet. Inom dessa ramar bör det vara upp till institutet eller enheten att avgöra om det är ogörligt att införa en bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning i ett avtal eller en klass av avtal. Instituterna och enheterna bör lämna regelbundna uppdateringar till resolutionsmyndigheterna för att hålla dem underrättade om framstegen med att genomföra avtalsvillkor för erkännande.

I detta sammanhang bör instituten och enheterna ange de avtal eller klasser av avtal i vilka det är ogörligt att införa en bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning och förklara skälen till denna bedömning. Resolutionsmyndigheterna bör inom rimlig tid bedöma ett instituts eller en enhets fastställande att det är ogörligt att införa klausuler avseende avtalsenligt erkännande i ett skuldavtal och vidta åtgärder för att avhjälpa eventuella felaktiga bedömningar och hinder för möjlighet till resolution till följd av att formuleringar om avtalsenligt erkännande inte är införda. Institutet och enheterna bör vara beredda att motivera sitt fastställande på begäran av resolutionsmyndigheten om att göra detta. För att säkerställa att möjligheterna att försätta institut och enheter i resolution inte påverkas bör vidare skulder, som inte inkluderar de relevanta avtalsbestämmelserna, inte kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

- (27) Det är lämpligt och nödvändigt att anpassa resolutionsmyndigheternas befogenheter att för en begränsad period tillfälligt upphäva vissa av institutets och enheternas avtalsförpliktelser. I synnerhet bör det vara möjligt för en resolutionsmyndighet att utöva denna befogenhet innan ett institut eller en enhet försätts i resolution och från och med det ögonblick då det avgörs att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla, om någon åtgärd från den privata sektorn som resolutionsmyndigheten anser skulle, inom rimlig tid, förhindra att institutet eller enheten fallerar inte finns omedelbart tillgänglig och utövande av den befogenheten anses nödvändig för att undvika ytterligare försämring av institutets eller enhetens finansiella villkor. Resolutionsmyndigheterna bör i det sammanhanget kunna utöva denna befogenhet om de inte är nöjda med den föreslagna åtgärd från den privata sektorn som är omedelbart tillgänglig. En befogenhet att tillfälligt upphäva vissa avtalsförpliktelser skulle också göra det möjligt för resolutionsmyndigheterna att fastställa huruvida en resolutionsåtgärd är i allmänhetens intresse, välja ut de lämpligaste resolutionsverktygen eller säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg. Det tillfälliga upphävandets varaktighet bör begränsas till högst två bankdagar. Så länge denna längsta frist varar kan upphävandet fortsätta gälla efter det att resolutionsbeslutet har fattats.
- (28) För att befogenheten att tillfälligt upphäva vissa avtalsförpliktelser ska kunna användas på ett proportionerligt sätt bör resolutionsmyndigheterna ha möjlighet att beakta omständigheterna i varje enskilt fall och att bestämma det tillfälliga uppskjutandets omfattning därefter. De bör vidare kunna godkänna vissa betalningar – särskilt, men inte begränsat till, det berörda institutets eller den berörda enhetens administrativa utgifter – från fall till fall. Det bör även vara möjligt att tillämpa befogenheten rörande tillfälligt upphävande på kvalificerade insättningar. Resolutionsmyndigheten bör dock noggrant bedöma om det är lämpligt att tillämpa befogenheten på vissa kvalificerade insättningar, särskilt garanterade insättningar som innehas av fysiska personer och mikro-, små- och medelstora företag, och bedöma risken för att tillämpningen av ett tillfälligt upphävande på sådana insättningar allvarligt skulle kunna störa de finansiella marknadernas funktion. Om befogenheten att tillfälligt upphäva vissa avtalsförpliktelser utövas med avseende på garanterade insättningar bör dessa insättningar inte anses vara indisponibla vid tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU⁽¹⁰⁾. I syfte att säkerställa att insättare inte råkar i finansiella svårigheter under perioden för upphävande bör medlemsstaterna kunna föreskriva att de ska beviljas ett visst uttag per dag.
- (29) Under perioden för upphävande bör resolutionsmyndigheterna, utifrån bland annat resolutionsplanen för institutet eller enheten, också beakta möjligheten att institutet eller enheten i slutändan inte försätts i resolution utan i stället avvecklas enligt nationell rätt. I sådana fall bör resolutionsmyndigheterna vidta de åtgärder som de anser vara lämpliga för att uppnå lämplig samordning med berörda nationella myndigheter och säkerställa att det tillfälliga upphävandet inte hindrar en effektiv avveckling.
- (30) Befogenheten att tillfälligt upphäva en betalnings- eller leveransskyldighet bör inte tillämpas på skyldigheter som hänför sig till betecknade system eller operatörer av betecknade system i enlighet med direktiv 98/26/EG, centralbanker, auktoriserade centrala motparter eller centrala motparter från tredjeland som godkänts av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma). Direktiv 98/26/EG

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

minskar den risk som är förknippad med att delta i betalningssystem och system för värdepappersavveckling, i synnerhet genom att minska störningarna i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. För att säkerställa att de skyddet tillämpas korrekt i krissituationer, samtidigt som lämplig säkerhet för operatörer av betalningssystem och system för värdepappersavveckling och andra marknadsaktörer upprätthålls, bör direktiv 2014/59/EU ändras så att en krisförebyggande åtgärd, ett tillfälligt upphävande enligt artikel 33a eller en krishanteringsåtgärd inte ensam anses utgöra ett insolvensförfarande i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet fortsätter att fullgöras. Direktiv 2014/59/EU bör dock inte inkräkta på driften av ett betecknat system enligt direktiv 98/26/EG eller den rätt till säkerhet som garanteras i det direktivet.

- (31) En viktig aspekt i en effektiv resolution är att, med avseende på finansiella avtal, säkerställa att motparter till ett institut eller en enhet enligt artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU, när institut eller enheter väl försätts i resolution, inte kan säga upp sina positioner enbart till följd av att dessa institut eller enheter försätts i resolution. Dessutom bör resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal med ett institut under resolution och bör ha befogenhet att, för en begränsad tidsperiod, begränsa motparter rätt att slutavräkna, påskynda eller på annat sätt avsluta finansiella avtal. Dessa krav är inte direkt tillämpliga på avtal som regleras av tredjelandets rätt. I avsaknad av en lagstadgad ram för gränsöverskridande erkännande bör medlemsstaterna kräva att de institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i direktiv 2014/59/EU tar med ett avtalsvillkor i berörda finansiella avtal som erkänner att avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva vissa betalnings- och leveransskyldigheter, att begränsa möjligheterna att göra säkerhetsrätt gällande eller att tillfälligt skjuta upp uppsägningsrätt och att vara bunden av kraven i artikel 68, som om det finansiella avtalet reglerades av den berörda medlemsstatens rätt. En sådan skyldighet bör föreskrivas i den utsträckning avtalet omfattas av dessa bestämmelser. Skyldigheten att införa avtalsklausulen uppkommer således inte med anledning av artiklarna 33a, 69, 70 och 71 i direktiv 2014/59/EU i dess lydelse enligt det här direktivet vad gäller bland annat avtal med centrala motparter eller operatörer av betecknade system enligt direktiv 98/26/EG, eftersom resolutionsmyndigheterna med avseende på sådana avtal inte har de befogenheter som anges i dessa artiklar, även om avtalet regleras i den berörda medlemsstatens rätt.
- (32) Möjligheten att undanta vissa av institutens eller enheternas skulder från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget eller från befogenheten att tillfälligt upphäva vissa betalnings- och leveransskyldigheter, att begränsa möjligheterna att göra säkerhetsrätt gällande eller att tillfälligt skjuta upp uppsägningsrätt som anges i direktiv 2014/59/EU bör också omfatta skulder till centrala motparter som är etablerade i unionen och till centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma.
- (33) För att få en gemensam förståelse av de begrepp som används i olika rättsakter bör de definitioner och begrepp som införs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾ avseende *central motpart* och *deltagare* införas i direktiv 98/26/EG.
- (34) Direktiv 98/26/EG minskar den risk som är förknippad med instituts och andra enheters deltagande i betalningssystem och system för värdepappersavveckling, i synnerhet genom att minska störningarna i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. I skäl 7 i det direktivet klargörs att medlemsstaterna har möjligheten att tillämpa bestämmelserna i det direktivet på sina inhemska institut, som direkt deltar i system som regleras av rätten i tredje land och på säkerhet som ställs i samband med deltagande i sådana system. Med beaktande av den globala storleken på och de globala verksamheterna inom vissa system som regleras av rätten i tredje land och det ökande deltagandet av enheter etablerade i unionen i sådana system bör kommissionen se över hur medlemsstaterna tillämpar den möjlighet som anges i skäl 7 i det direktivet och bedöma behovet av ytterligare ändringar av det direktivet vad gäller sådana system.
- (35) För att möjliggöra en ändamålsenlig tillämpning av befogenheterna att minska, skriva ned och konvertera kapitalbasposter som inte bryter mot skyddsåtgärderna för borgenärer enligt detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att fordringar som härrör från kapitalbasposter vid normala insolvensförfaranden har en lägre rangordning än andra efterställda fordringar. Instrument som endast delvis betraktas som kapitalbas bör

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

fortfarande behandlas som fordringar som härrör från kapitalbasen med avseende på hela beloppet. Ett sådant delvis betraktande skulle exempelvis kunna vara resultatet av tillämpning av äldre regler som delvis tar bort instrumentet från balansräkningen eller som ett resultat av tillämpningen av den kalender för avskrivning av supplementärkapitalinstrument som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013.

- (36) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa ett enhetligt regelverk för instituts och enheters återhämtning och resolution, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (37) För att ge medlemsstaterna en tillräcklig period för införlivande och tillämpning av detta direktiv i deras nationella rätt bör de ha arton månader på sig från och med dagen för dess ikraftträdande att göra detta. Bestämmelserna i detta direktiv om offentliggörande bör emellertid tillämpas från och med den 1 januari 2024 för att säkerställa att instituten och enheterna i unionen får tillräckligt med tid på sig för att uppnå den nivå som krävs när det gäller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på ett ordnat sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1 ska ändras på följande sätt:

- a) Led 5 ska ersättas med följande:

"5. *dotterföretag*: dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.16 i förordning (EU) nr 575/2013 och vid tillämpning av artiklarna 7, 12, 17, 18, 45–45m, 59–62, 91 och 92 i detta direktiv på resolutionsgrupper som avses i led 83b b i denna punkt inbegriper, om lämpligt och på lämpligt sätt, kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, själva det centrala organet och dessas respektive dotterföretag, med beaktande av hur dessa resolutionsgrupper uppfyller kravet i artikel 45e.3 i detta direktiv.

5a. *större dotterföretag*: större dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.135 i förordning (EU) nr 575/2013."

- b) Följande led ska införas:

"68a. *kärnprimärkapital*: kärnprimärkapital beräknat i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) nr 575/2013."

- c) I led 70 ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

- d) Led 71 ska ersättas med följande:

"71. *nedskrivningsbara skulder*: skulder och kapitalinstrument som inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument för ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för skuldredskrivningsverket enligt artikel 44.2.

71a. *kvalificerade skulder*: nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren i artikel 45b eller, i tillämpliga fall, artikel 45f.2 a i detta direktiv samt supplementärkapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.

71b. *efterställda kvalificerade instrument*: instrument som uppfyller alla villkoren i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013 förutom artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen."

e) Följande led ska införas:

”83a. *resolutionsenhet*:

- a) en i unionen etablerad juridisk person som av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 12 identifieras som en enhet för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder, eller
- b) ett institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU, för vilken resolutionsplanen som utarbetats enligt artikel 10 i det här direktivet föreskriver resolutionsåtgärder.

83b. *resolutionsgrupp*:

- a) en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte själva utgör
 - i) resolutionsenheter,
 - ii) dotterföretag till andra resolutionsenheter, eller
 - iii) enheter som har sitt säte i ett tredjeland och som inte ingår i resolutionsgruppen i enlighet med resolutionsplanen och deras dotterföretag, eller
- b) kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ och själva det centrala organet om minst ett av dessa kreditinstitut eller det centrala organet är en resolutionsenhet, tillsammans med deras respektive dotterföretag.

83c. *globalt systemviktigt institut*: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1.133 i förordning (EU) nr 575/2013.”

f) Följande led ska införas:

”109. *kombinerat buffertkrav*: kombinerat buffertkrav enligt definitionen i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU.”

2. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 6 ska följande stycken läggas till:

”Den översyn som avses i första stycket i denna punkt ska genomföras efter genomförandet av resolutionsåtgärderna eller utövandet av de befogenheter som avses i artikel 59.

När, under de omständigheter som avses i tredje stycket i den här punkten, sådana tidsfrister som avses i punkt 7 o och p i denna artikel fastställs, ska resolutionsmyndigheten beakta tidsfristen för uppfyllande av det krav som avses i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU.”

b) I punkt 7 ska leden o och p ersättas med följande:

”o) De krav som avses i artiklarna 45e och 45f, och en tidsfrist för att nå avsedd nivå i enlighet med artikel 45m.

p) Om en resolutionsmyndighet tillämpar artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, en tidsfrist för när resolutionsenheten ska uppfylla kraven i enlighet med artikel 45m.”

3. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på koncernnivå tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretag och efter samråd med resolutionsmyndigheterna för betydande filialer i den mån det är relevant för den betydande filialen, upprättar koncernresolutionsplaner. I koncernresolutionsplanen ska det anges vilka åtgärder som ska vidtas i fråga om:

a) Moderföretaget inom unionen.

b) De dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade i unionen.

c) De enheter som avses i artikel 1.1 c och d.

d) Om inte annat följer av avdelning VI, de dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade utanför unionen.

I enlighet med de åtgärder som avses i första stycket ska resolutionsplanen för varje koncern identifiera resolutionsenheterna och resolutionsgrupperna.”

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Leden a och b ersätts med följande:

”a) fastställa de resolutionsåtgärder som kommer bli vidtagna för resolutionsenheter enligt de scenarier som avses i artikel 10.3 och effekterna av dessa resolutionsåtgärder avseende de andra koncernenheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, moderföretaget och dotterinstitutet,

aa) om en koncern inbegriper mer än en resolutionsgrupp, fastställa de resolutionsåtgärder som kommer bli vidtagna för resolutionsenheterna i varje resolutionsgrupp och effekterna av dessa åtgärder för båda av följande

i) andra koncernenheter som tillhör samma resolutionsgrupp,

ii) andra resolutionsgrupper.

b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter i fråga om resolutionsenheter etablerade i unionen på ett samordnat sätt, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans köp av hela koncernen eller enskilda affärsområden eller verksamheter som tillhandahålls av ett flertal koncernenheter, eller av särskilda koncernenheter eller resolutionsgrupper, samt identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution.”

ii) Led e ska ersättas med följande:

”e) fastställa eventuella ytterligare åtgärder som inte avses i detta direktiv men som de relevanta resolutionsmyndigheterna har för avsikt att vidta med avseende på enheterna inom respektive resolutionsgrupp.”

4. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Om en koncern består av mer än en resolutionsgrupp ska planeringen av de resolutionsåtgärder som avses i artikel 12.3 aa ingå i ett gemensamt beslut enligt första stycket i den här punkten.”

b) I punkt 6 ska första stycket ersättas med följande:

”Om ett gemensamt beslut inte har antagits av resolutionsmyndigheterna inom fyra månader ska varje resolutionsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag och som invänder mot koncernresolutionsplanen fatta sitt eget beslut och, i tillämpliga fall, identifiera resolutionsenheten och utforma och upprätthålla en resolutionsplan för resolutionsgruppen innefattande enheter under dess jurisdiktion. Varje enskilt beslut som fattas av resolutionsmyndigheter som invänder mot koncernresolutionsplanen ska vara fullt underbyggt, ange skälen till att myndigheten invänder mot den föreslagna koncernresolutionsplanen och beakta de synpunkter och reservationer som förs fram av andra resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter. Varje resolutionsmyndighet ska meddela sitt beslut till de andra medlemmarna i resolutionskollegiet.”

5. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”En resolution av en koncern ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att resolutionsmyndigheterna antingen kan avveckla koncernenheter enligt normala insolvensförfaranden eller försätta den koncernen i resolution med tillämpning av resolutionsverktyg eller resolutionsbefogenheter i förhållande till resolutionsenheter inom den koncernen samtidigt som betydande negativa effekter på de finansiella systemen i största möjliga mån undviks, i de medlemsstater där koncernenheter eller filialer är belägna, eller i andra medlemsstater eller i unionen, inklusive omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser, för att säkerställa att dessa koncernenheters kritiska funktioner kan upprätthållas, om de utan svårigheter kan avskiljas vid lämplig tidpunkt eller på annat sätt.

Resolutionsmyndigheterna på koncernnivå ska i god tid meddela EBA när en resolution av en koncern inte anses vara möjlig.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. I de fall en koncern består av mer än en resolutionsgrupp ska medlemsstaterna säkerställa att de myndigheter som avses i punkt 1 ska bedöma varje resolutionsgrupps möjlighet till resolution i enlighet med denna artikel.

Den bedömning som avses i första stycket i den här punkten ska utföras utöver bedömningen av hela koncernens möjlighet till resolution och ska ske inom ramen för den beslutsprocess som anges i artikel 13.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 16a

Befogenhet att förbjuda vissa utdelningar

1. Om en enhet befinner sig i en situation där den uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver vart och ett av de villkor som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver de villkor som avses i artiklarna 45c och 45d i det här direktivet och när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a i det här direktivet, ska resolutionsmyndigheten för den enheten ha befogenhet, i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln, att förbjuda en enhet att dela ut mer än det högsta utdelningsbara belopp som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *det högsta utdelningsbara beloppet*) som beräknas i enlighet med punkt 4 i den här artikeln genom någon av följande åtgärder:

- a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.
- b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då enheten inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet.
- c) Göra utbetalningar avseende övriga primärkapitalinstrument.

Om en enhet befinner sig i en situation som avses i första stycket ska den omedelbart underrätta resolutionsmyndigheten därom.

2. I den situation som avses i punkt 1 ska enhetens resolutionsmyndighet, efter samråd med den behöriga myndigheten, utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida den ska utöva den befogenhet som avses i punkt 1 med beaktande av samtliga följande aspekter:

- a) Skälen till underlåtelsen, dess varaktighet och omfattning samt dess inverkan på möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.
- b) Utvecklingen av enhetens finansiella situation och sannolikheten för att den inom en överblickbar framtid kommer att uppfylla det villkor som avses i artikel 32.1 a.
- c) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad av kraven i punkt 1 inom en rimlig tidsram.
- d) Om enheten inte skulle vara i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013 eller i artikel 45b eller artikel 45f.2 i detta direktiv, huruvida denna oförmåga är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar.
- e) Huruvida utövandet av den befogenhet som anges i punkt 1 är den mest lämpliga och proportionella åtgärden för att ta itu med enhetens situation med beaktande särskilt av dess potentiella inverkan på både finansieringsvillkoren och möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.

Resolutionsmyndigheten ska upprepa sin prövning av om den ska utöva befogenheten i punkt 1 åtminstone en gång i månaden så länge enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1.

3. Om resolutionsmyndigheten bedömer att enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1 nio månader efter det att underrättelse om situationen lämnats av enheten ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med behörig myndighet, utöva den befogenhet som avses i punkt 1 utom i de fall där resolutionsmyndigheten finner, efter en bedömning, att minst två av följande villkor är uppfyllda:

- a) Underlåtelser beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna.
- b) De störningar som avses i led a leder inte bara till ökad prisvolatilitet för enhetens kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för enheten utan leder också till att marknaderna helt eller delvis stängs, vilket hindrar enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument på dessa marknader.
- c) Den stängning av marknaden som avses i led b tillämpas inte enbart på den berörda enheten utan också på flera andra enheter.
- d) Den störning som avses i led a hindrar den berörda enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument i tillräckligt stor volym för att avhjälpa underlåtelser.
- e) Utövande av den befogenhet som avses i punkt 1 leder till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn, vilket potentiellt underminerar den finansiella stabiliteten.

Om det undantag som avses i första stycket tillämpas ska resolutionsmyndigheten underrätta den behöriga myndigheten om sitt beslut och ska lämna en skriftlig förklaring till sin bedömning.

Varje månad ska resolutionsmyndigheten upprepa sin bedömning huruvida det undantag som avses i första stycket är tillämpligt.

4. Det högsta utdelningsbara beloppet ska beräknas genom att multiplicera den summa som beräknas i enlighet med punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas med belopp som blir resultatet av någon av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

- a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som blir resultatet av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

plus

- b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som blir resultatet av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

minus

- c) belopp som skulle ha erlagts som skatt om utdelning inte hade skett på de poster som anges under leden a och b i denna punkt.

6. Den faktor som avses i punkt 4 ska fastställas enligt följande:

- a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det kapitalbaskrav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.
- b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.

- c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.
- d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas enligt följande:

$$\text{Undre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times Q_n$$

där 'Q_n' = ordningstalet för den berörda kvartilen."

7. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en resolutionsmyndighet, enligt en bedömning av resolutionsmöjligheterna för en enhet i enlighet med artiklarna 15 och 16, efter samråd med den behöriga myndigheten, slår fast att det finns väsentliga hinder för möjligheten att försätta den enheten i resolution, ska den resolutionsmyndigheten skriftligen meddela det fastställandet till den berörda enheten, till den behöriga myndigheten och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna."

- b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. Inom fyra månader från mottagandet av ett meddelande i enlighet med punkt 1, ska enheten till resolutionsmyndigheten föreslå möjliga åtgärder för att åtgärda eller avlägsna de väsentliga hinder som angetts i meddelandet.

Enheten ska inom två veckor efter mottagandet av ett meddelande som skickats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln föreslå resolutionsmyndigheten möjliga åtgärder och en tidsplan för genomförandet av dessa, för att säkerställa att enheten efterlever bestämmelserna i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv och det kombinerade buffertkravet, om ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution har sin grund i en situation där antingen

- a) enheten uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver vart och ett av de villkor som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver de villkor som avses i artiklarna 45c och 45d i det här direktivet och när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a i det här direktivet, eller
- b) enheten inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013 eller de krav som avses i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv.

I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna enligt andra stycket ska hänsyn tas till orsakerna till det väsentliga hindret.

Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärder som föreslås enligt första och andra styckena effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågakvarande väsentliga hindren.

4. Om resolutionsmyndigheten finner att de av en enhet föreslagna åtgärderna i enlighet med punkt 3 inte effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågakvarande hindren, ska den, antingen direkt eller indirekt genom den behöriga myndigheten, kräva att enheten vidtar alternativa åtgärder som skulle kunna uppnå det målet samt skriftligt meddela enheten dessa åtgärder, vilket inom en månad ska föreslå en plan för att genomföra dem.

När resolutionsmyndigheten identifierar alternativa åtgärder ska den visa på vilket sätt de av enheten föreslagna åtgärderna inte skulle kunna avlägsna hindren för möjligheten till resolution och hur de föreslagna alternativa åtgärderna är proportionerliga för att avlägsna hindren. Resolutionsmyndigheten ska beakta det hot som de hindren för möjligheten till resolution innebär för den finansiella stabiliteten samt den inverkan åtgärderna har på enhetens verksamhet, dess stabilitet och dess förmåga att bidra till ekonomin.”

c) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) I leden a, b, d, e, g och h ska ”institut” ersättas med ”enhet”.

ii) Följande led ska införas:

”ha) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv lämnar in en plan för att återställa efterlevnad av kraven i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totalt riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i tillämpliga fall, av det kombinerade buffertkravet, samt av de krav som avses i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.”

iii) Leden i, j och k ska ersättas med följande:

”i) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d emitterar kvalificerade skulder för att uppfylla kraven i artiklarna 45e eller 45f.

j) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d vidtar andra åtgärder för att uppfylla minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artiklarna 45e och 45f, inbegripet att inte minst försöka omförhandla eventuella kvalificerade skulder, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument som det eller den har utfärdat, för att säkerställa att resolutionsmyndighetens eventuella beslut om att skriva ned eller konvertera den skulden eller det instrumentet verkställs enligt rätten i den jurisdiktion som skulden eller instrumentet omfattas av.

ja) I syfte att säkerställa en fortlöpande efterlevnad av artikel 45e eller artikel 45f, kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ändrar löptidsprofilen för

i) kapitalbasinstrument, efter att ha fått godkännande från den behöriga myndigheten, och

ii) sådana kvalificerade skulder som avses i artikel 45b och i artikel 45f.2 a.

k) Om en enhet är ett dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet, kräva att holdingföretaget med blandad verksamhet bildar ett separat finansiellt holdingföretag för att kontrollera enheten, om nödvändigt för att underlätta resolutionen av enheten och för att undvika att tillämpningen av de resolutionsverktyg och utövandet av de resolutionsbefogenheter som avses i avsnitt IV får negativa konsekvenser för den icke-finansiella delen av koncernen.”

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Innan resolutionsmyndigheten identifierar eventuella åtgärder enligt punkt 4, ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten och i förekommande fall den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten, noggrant överväga åtgärdernas potentiella effekter på enheten i fråga, på den inre marknaden för finansiella tjänster, och på den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och i unionen som helhet.”

8. I artikel 18 ska punkterna 1–7 ersättas med följande:

”1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen, efter samråd med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen, överväga den bedömning som krävs enligt artikel 16 inom resolutionskollegiet och vidta alla rimliga mått och steg för att nå ett gemensamt beslut i fråga om tillämpningen av åtgärder som har identifierats i enlighet med artikel 17.4 med avseende på samtliga resolutionsenheter och deras dotterföretag som är sådana enheter som avses i artikel 1.1 och ingår i koncernen.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, i samarbete med den samordnande tillsynsmyndigheten och EBA och i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, utarbeta och överlämna en rapport till moderföretaget inom unionen, till dotterföretagens resolutionsmyndigheter, som ska överlämna den till de dotterföretag som de ansvarar för, och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna. Rapporten ska utarbetas efter samråd med de behöriga myndigheterna och ska analysera de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheter med avseende på koncernen och även resolutionsgrupper när en koncern består av mer än en resolutionsgrupp. Rapporten ska beakta effekterna på koncernens affärsmodell och rekommendera proportionerliga och riktade åtgärder som, enligt resolutionsmyndigheten på koncernnivå, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna de hindren.

Om ett hinder för möjligheten att försätta koncernen i resolution har sin grund i att en koncernenhet befinner sig i en sådan situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå meddela sin bedömning av det hindret till moderföretaget inom unionen efter samråd med resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten och resolutionsmyndigheterna för dess dotterinstitut.

3. Inom fyra månader från mottagandet av en sådan rapport får moderföretaget inom unionen inkomma med synpunkter och för resolutionsmyndigheten på koncernnivå föreslå alternativa åtgärder för att lösa de hinder som konstaterats i rapporten.

Om de hinder som konstaterats i rapporten har sin grund i att en koncernenhet befinner sig i en sådan situation som avses i artikel 17.3 andra stycket i detta direktiv ska moderföretaget inom unionen inom två veckor efter mottagandet av ett meddelande som skickats i enlighet med punkt 2 andra stycket i den här artikeln föreslå resolutionsmyndigheten på koncernnivå möjliga åtgärder och tidsplanen för dessas genomförande i syfte att säkerställa att koncernenheten uppfyller kraven i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i förekommande fall, det kombinerade buffertkravet, och de krav som avses i artiklarna 45e och 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna enligt andra stycket ska hänsyn tas till orsakerna till det väsentliga hindret. Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt minskar eller avlägsnar det väsentliga hindret.

4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela alla eventuella åtgärdsförslag från moderföretaget inom unionen till den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA, dotterföretagens resolutionsmyndigheter och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, göra allt de kan för att inom resolutionskollegiet nå ett gemensamt beslut om fastställandet av de väsentliga hindren och, om så krävs, bedömningen av de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen och av de åtgärder som krävs av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna hindren, med hänsyn till åtgärdernas potentiella effekter i alla medlemsstater där koncernen är verksam.

5. Det gemensamma beslutet ska nås inom fyra månader från det att moderföretaget inom unionen inkommit med synpunkter. Om moderföretaget inom unionen inte har inkommit med synpunkter ska det gemensamma beslutet nås inom en månad från utgången av den fyramånadersperiod som avses i punkt 3 första stycket.

Det gemensamma beslutet rörande ett resolutionshinder med grund i en situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska nås inom två veckor efter att moderföretaget inom unionen inkommit med synpunkter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

Det gemensamma beslutet ska motiveras och fastställas i ett dokument som resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna till moderföretaget inom unionen.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 andra stycket c i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den relevanta period som avses i punkt 5, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på koncernnivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som andra resolutionsmyndigheter har fört fram. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna beslutet till moderföretaget inom unionen.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i denna artikel till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpas.

6a. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel, ska den berörda resolutionsenhetens resolutionsmyndighet fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på resolutionsgruppsnivå.

Det beslut som avses i första stycket ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som resolutionsmyndigheter för andra enheter i samma resolutionsgrupp och resolutionsmyndigheten på koncernnivå har fört fram. Berörda resolutionsmyndighet ska lämna beslutet till resolutionsenheten.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsenhetens resolutionsmyndighet skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsenhetens resolutionsmyndighet tillämpas.

7. Om ett gemensamt beslut inte nås ska resolutionsmyndigheterna för dotterföretag som inte är resolutionsenheter fatta sina egna beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas av dotterföretag på individuell nivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har fört fram. Beslutet ska lämnas till det berörda dotterföretaget och till resolutionsenheten i samma resolutionsgrupp, till den resolutionsenhetens resolutionsmyndighet och, om denna inte är densamma, till resolutionsmyndigheten på koncernnivå.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten för dotterföretaget skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsmyndigheten för dotterföretaget tillämpas.”

9. I artikel 32.1 ska led b ersättas med följande:

”b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, inbegripet åtgärder av ett institutionellt skyddssystem, eller tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59.2, avseende institutet inom rimlig tid skulle förhindra att institutet fallerar.”

10. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 32a

Resolutionsvillkor vad gäller centrala organ och kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd med avseende på ett centralt organ och alla kreditinstitut som är permanent underställda detta som ingår i samma resolutionsgrupp om denna resolutionsgrupp som helhet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 32.1.

Artikel 32b

Insolvensförfaranden för institut och enheter som inte omfattas av resolutionsåtgärder

Medlemsstaterna ska säkerställa att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som resolutionsmyndigheten anser uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b, men för vilken en resolutionsåtgärd inte skulle ligga i allmänintresset i enlighet med artikel 32.1 c, avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt.”

11. I artikel 33 ska punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd gentemot en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d, om den enheten uppfyller villkoren i artikel 32.1.

3. Om dotterinstitutet till ett holdingföretag med blandad verksamhet innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande finansiellt holdingföretag ska det i resolutionsplanen föreskrivas att det mellanvarande finansiella holdingföretaget identifieras som en resolutionsenhet, och medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsåtgärder för koncernresolution vidtas gentemot det mellanvarande finansiella holdingföretaget. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna inte vidtar resolutionsåtgärder för koncernresolution gentemot holdingföretaget med blandad verksamhet.

4. Om inte annat sägs i punkt 3 i denna artikel och trots att en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d inte uppfyller villkoren i artikel 32.1 får resolutionsmyndigheterna vidta resolutionsåtgärder gentemot en sådan enhet som avses i artikel 1.1 c eller d om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Enheten är en resolutionsenhet.
- b) Ett eller flera av de dotterföretag till den enheten som är institut, men inte resolutionsenheter, uppfyller villkoren i artikel 32.1.
- c) De dotterföretags tillgångar och skulder som avses i led b är sådana att ett fallissemang för dotterföretagen hotar resolutionsgruppen som helhet, och resolutionsåtgärder gentemot enheten är nödvändiga för resolution av de av dessa dotterföretag som är institut eller för resolution av den berörda resolutionsgruppen som helhet.”

12. Följande artikel ska införas:

”Artikel 33a

Befogenhet att tillfälligt upphäva vissa skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, efter samråd med de behöriga myndigheterna, som ska svara i tid, har befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter, enligt ett avtal i vilket ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är part, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det har fastställts att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a.

- b) Det finns ingen omedelbart tillgänglig åtgärd från den privata sektorn som avses i artikel 32.1 b som skulle förhindra att institutet eller enheten fallerar.
 - c) Utövandet av befogenheten att tillfälligt upphäva bedöms vara nödvändigt för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för institutet eller enheten.
 - d) Utövandet av befogenheten att tillfälligt upphäva är antingen
 - i) nödvändigt för att uppnå det fastställande som föreskrivs i artikel 32.1 c, eller
 - ii) nödvändigt för att välja lämpliga resolutionsåtgärder eller för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.
2. Den befogenhet som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på betalnings- eller leveransskyldigheter för följande:
- a) System eller operatörer av system som har betecknats enligt direktiv 98/26/EG.
 - b) Centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.
 - c) Centralbanker.

Resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga det tillfälliga upphävandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna, om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar, ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

4. Perioden för tillfälligt upphävande enligt punkt 1 ska vara så kort som möjligt och får inte överskrida den minimiperiod som resolutionsmyndigheten anser vara nödvändig för de syften som avses i punkt 1 c och d, och får under inga omständigheter vara längre än den period som sträcker sig från och med offentliggörandet av en underrättelse om tillfälligt upphävande enligt punkt 8 till och med midnatt den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet eller enheten är etablerad på den bankdag som följer på dagen för offentliggörandet.

Vid utgången av den period för tillfälligt upphävande som avses i första stycket ska det tillfälliga upphävandet upphöra att ha verkan.

5. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på de finansiella marknadernas korrekta funktion och beakta befintliga nationella regler samt tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter för att skydda borgenärernas rättigheter och likabehandling av borgenärer i normala insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheter ska särskilt ta hänsyn till möjligheten att tillämpa nationella insolvensförfaranden på institutet eller enheten till följd av fastställandet i artikel 32.1 c och ska vidta de åtgärder som de anser vara lämpliga för att säkerställa lämplig samordning med de nationella administrativa eller rättsliga myndigheterna.

6. Om betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal tillfälligt upphävs enligt punkt 1 ska betalnings- eller leveransskyldigheterna för eventuella motparter till samma avtal tillfälligt upphävas under samma tidsperiod.

7. En betalnings- eller leveransskyldighet som skulle ha fullgjorts under perioden för tillfälligt upphävande ska fullgöras omedelbart efter utgången av den perioden.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål underrättar det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och de myndigheter som avses i artikel 83.2 a–h när de utövar den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln efter det att det fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a och innan resolutionsbeslutet har fattats.

Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra eller säkerställa offentliggörande av det beslut eller det instrument som ligger till grund för det tillfälliga upphävandet av skyldigheter enligt den här artikeln samt villkoren och perioden för det tillfälliga upphävandet genom de åtgärder som avses i artikel 83.4.

9. Den här artikeln ska inte påverka de bestämmelser i medlemsstaternas nationella rätt som ger befogenheter att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter för institut och enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln innan det har fastställts att dessa institut eller enheter fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 32.1 a, eller att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter för institut eller enheter som ska avvecklas under normala insolvensförfaranden och som överskrider den räckvidd och varaktighet som föreskrivs i den här artikeln. Sådana befogenheter ska utövas i enlighet med den räckvidd och varaktighet och de villkor som föreskrivs i relevant nationell rätt. De villkor som anges i den här artikeln ska inte påverka de villkor som gäller sådan befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att en resolutionsmyndighet som enligt punkt 1 i den här artikeln utövar sin befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d också har möjlighet att utöva befogenhet under den perioden att

- a) införa restriktioner för det institutets eller den enhetens borgenärer att göra säkerhetsrätter gällande beträffande det institutets eller den enhetens tillgångar, under samma period i vilket fall artikel 70.2, 70.3 och 70.4 ska tillämpas,
- b) tillfälligt upphäva uppsägningsrätter som institutets eller enhetens avtalsparter har under samma period i vilket fall artikel 71.2–71.8 ska tillämpas.

11. Om en resolutionsmyndighet, efter det att det fastställts att ett institut eller en enhet fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a, har utövat befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter under någon av de omständigheter som anges i punkt 1 eller 10 i den här artikeln, och om resolutionsåtgärder sedermera vidtas med avseende på detta institut eller denna enhet ska resolutionsmyndigheten inte utöva sina befogenheter enligt artiklarna 69.1, 70.1 eller 71.1 med avseende på det institutet eller den enheten.”

13. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska ”kapitalinstrument” ersättas med ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59”.
- b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:
 - i) Ordet ”kapitalinstrument” ska ersättas med ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59”.
 - ii) I led d ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.
- c) I punkterna 5, 12 och 13 ska ”kapitalinstrument” ersättas med ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59”.

14. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska ”kapitalinstrument” ersättas med ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder”.
- b) I punkt 10 a ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

15. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led f ersättas med följande:

”f) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till system eller systemoperatörer som har utsetts i enlighet med direktiv 98/26/EG eller till deras deltagare och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller till centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.”

ii) Följande led ska läggas till:

”h) Skulder till institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva utgöra resolutionsenheter, oberoende av deras löptider, utom om dessa skulder har en lägre rangordning än vanliga skulder utan säkerhet enligt den relevanta nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden som är tillämplig dagen för detta direktivs införlivande, i de fall när det undantaget är tillämpligt, ska resolutionsmyndigheten för det berörda dotterföretag som inte är en resolutionsenhet bedöma huruvida beloppet för de poster som uppfyller kraven i artikel 45f.2 är tillräckligt för att stödja tillämpningen av den föredragna resolutionsstrategin.”

iii) I femte stycket ska ”kvalificerade skulder för skuldnedskrivningsverktyg” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Resolutionsmyndigheterna ska noga bedöma huruvida skulder till de institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva vara resolutionsenheter och som inte är undantagna från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt punkt 2 h i denna artikel bör undantas eller delvis undantas enligt första stycket a–d i den här punkten för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

I de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att inom ramen för denna punkt helt eller delvis undanta en nedskrivningsbar skuld eller en klass nedskrivningsbara skulder får den nedskrivnings- eller konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder ökas för att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att den nedskrivnings- och konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder följer principen i artikel 34.1 g.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. I de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att helt eller delvis undanta en nedskrivningsbar skuld eller en klass nedskrivningsbara skulder enligt denna artikel, och de förluster som skulle ha tillkommit de skulderna inte fullt ut har överförts på andra borgenärer, får ett bidrag göras från finansieringsarrangemanget för resolution till institutet under resolution för att göra ett eller flera av följande:

a) Absorbera eventuella förluster som inte har absorberats av nedskrivningsbara skulder och återställa substansvärdet i institutet under resolution till noll i enlighet med artikel 46.1 a.

b) Förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument eller kapitalinstrument i institutet under resolution för att i enlighet med artikel 46.1 b rekapisalisera institutet.”

d) I punkt 5 a ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

16. Följande artikel ska införas:

”Artikel 44a

Försäljning av efterställda kvalificerade skulder till icke-professionella kunder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en säljare av kvalificerade skulder som uppfyller samtliga de villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, undantaget artikel 72a.1 b, och i artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen säljer sådana skulder till icke-professionella kunder enligt definitionen i artikel 4.1.11 i direktiv 2014/65/EU endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Säljaren har utfört ett lämplighetstest i enlighet med artikel 25.2 i direktiv 2014/65/EU.

b) Säljaren har på grundval av ett sådant test som avses i led a förvässat sig om att sådana kvalificerade skulder är lämpliga för den icke-professionella kunden.

c) Säljaren har dokumenterat lämpligheten i enlighet med artikel 25.6 i direktiv 2014/65/EU.

Utan hinder av första stycket får medlemsstaterna föreskriva att de villkor som fastställs i leden a–c i det stycket ska gälla säljare av andra instrument som räknas som kapitalbas eller nedskrivningsbara skulder.

2. Om de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda och den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 EUR ska säljaren, på grundval av den information som lämnats av den icke-professionella kunden i enlighet med punkt 3, säkerställa att båda av följande villkor är uppfyllda:

a) Den icke-professionella kunden investerar totalt inte mer än 10 % av sin portfölj i sådana skulder som avses i punkt 1.

b) Det ursprungliga investeringsbelopp som investeras i ett eller flera skuldinstrument som avses i punkt 1 är minst 10 000 EUR.

3. Den icke-professionella kunden ska lämna korrekt information om sin portfölj med finansiella instrument till säljaren, inklusive eventuella investeringar i skulder som avses i punkt 1.

4. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 ska den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument inkludera kontanta depositioner och finansiella instrument men exkludera eventuella finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25 i direktiv 2014/65/EU och genom undantag från kraven i punkterna 1–4 i den här artikeln får medlemsstaterna fastställa ett minimibelopp för denomineringen på minst 50 000 EUR för skulder som avses i punkt 1, med beaktande av medlemsstatens marknadsvillkor och marknadspraxis samt befintliga konsumentskyddsåtgärder som faller inom medlemsstatens jurisdiktion.

6. Om värdet av totala tillgångar för enheter som avses i artikel 1.1 och som är etablerade i en medlemsstat och omfattas av det krav som avses i artikel 45e inte överstiger 50 miljarder EUR får den medlemsstaten genom undantag från kraven i punkterna 1–5 i den här artikeln tillämpa endast det krav som anges i punkt 2 b i den här artikeln.

7. Medlemsstaterna är inte skyldiga att tillämpa denna artikel på skulder som avses i punkt 1 och som emitterats före den 28 december 2020.”

17. Artikel 45 ska ersättas med följande artiklar:

”Artikel 45

Tillämpning och beräkning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid uppfyller kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder om så krävs enligt den här artikeln och artiklarna 45a–45i och i enlighet med dessa artiklar.

2. Det krav som avses i punkt 1 i den här artikeln ska beräknas i enlighet med artikel 45c.3, 45c.5 eller 45c.7, i tillämpliga fall, som ett belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder, och det ska uttryckas som procentandelar av följande:

a) Det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den berörda enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det totala exponeringsmåttet för den berörda enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 45a

Undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Trots vad som sägs i artikel 45 ska resolutionsmyndigheterna från kravet enligt artikel 45.1 undanta hypoteklåneinstitut som finansieras genom säkerställda obligationer och som inte får ta emot insättningar enligt nationell rätt, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Dessa institut kommer att avvecklas vid nationella insolvensförfaranden eller vid andra typer av förfaranden som fastställts för sådana institut och som genomförs i enlighet med artikel 38, 40 eller 42.

- b) De förfaranden som avses i led a säkerställer att borgenärer till dessa institut, inbegripet i tillämpliga fall innehavare av säkerställda obligationer, bär förluster på ett sätt som gör att resolutionsmålen uppnås.
2. De institut som undantas från kravet enligt artikel 45.1 ska inte ingå i den konsolidering som avses i artikel 45e.1.

Artikel 45b

Kvalificerade skulder för resolutionsenheter

1. Skulder ska räknas med i resolutionsenheters belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om de uppfyller de villkor som avses i följande artiklar i förordning (EU) nr 575/2013:

- a) Artikel 72a.
- b) Artikel 72b, med undantag av punkt 2 d.
- c) Artikel 72c.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska kvalificerade skulder, när det i detta direktiv hänvisas till kraven i artikel 92a eller 92b i förordning (EU) nr 575/2013, vid tillämpning av de artiklarna utgöras av kvalificerade skulder enligt definitionen i artikel 72k i den förordningen och fastställda i enlighet med del två avdelning I kapitel 5a i den förordningen.

2. Skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat, exempelvis strukturerade produkter, som uppfyller villkoren i punkt 1 första stycket, undantaget artikel 72a.2 l i förordning (EU) nr 575/2013, ska räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Kapitalbeloppet för den skuld som hänför sig till skuldinstrumentet vid tidpunkten för emissionen, är fast eller ökande och påverkas inte av någon inbäddad derivategenskap, och det totala belopp för skulden som hänför sig till skuldinstrumentet inbegripet det inbäddade derivatet kan värderas dagligen genom hänvisning till en aktiv och likvid tvåvägsmarknad för ett likvärdigt instrument utan kreditrisk i enlighet med artiklarna 104 och 105 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Skuldinstrumentet omfattar ett avtalsvillkor som anger att värdet av fordran i fall av emittentens insolvens och av att emittenten försätts i resolution är fast eller ökande, och inte överstiger det belopp som ursprungligen betalades för skulden.

Skuldinstrument som avses i första stycket, inbegripet deras inbäddade derivat, ska inte omfattas av något nettningsavtal och deras värdering av sådana instrument ska inte omfattas av artikel 49.3.

De skulder som avses i första stycket ska bara räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder i fråga om den del av skulderna som motsvarar det kapitalbelopp som avses i led a i det stycket eller det fasta eller ökande belopp som avses i led b i det stycket.

3. Om skulder emitteras av ett dotterföretag som är etablerat i unionen till en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, och det dotterföretaget ingår i samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten, ska dessa skulder räknas med i den resolutionsenhetens belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder förutsatt att de uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De emitteras i enlighet med artikel 45f.2 a.
- b) Utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter med avseende på dessa skulder i enlighet med artikel 59 eller 62 inverkar inte på resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget.
- c) Dessa skulder överskrider inte ett belopp som fastställts genom att subtrahera
 - i) summan av de skulder som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp, och beloppet av kapitalbas som emitteras i enlighet med artikel 45f.2 b från
 - ii) det belopp som krävs i enlighet med artikel 45f.1.

4. Utan att det påverkar minimikravet i artikel 45c.5 eller artikel 45d.1 a ska resolutionsmyndigheterna säkerställa att en del av det krav som avses i artikel 45e motsvarande 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller med skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln. Resolutionsmyndigheten får tillåta att en nivå som är lägre än 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, men högre än det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln $(1-X1/X2) \times 8 \%$ på de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument eller med skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, under förutsättning att samtliga villkor som anges i artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, och där, mot bakgrund av den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i den förordningen

$X1 = 3,5 \%$ av det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och

$X2 =$ summan av 18 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och det kombinerade buffertkravet.

Om tillämpningen av första stycket i denna punkt leder till ett krav som överstiger 27 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 för den berörda resolutionsenheten ska resolutionsmyndigheten begränsa den del av kravet i artikel 45e som ska uppfyllas med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, till ett belopp motsvarande 27 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om resolutionsmyndigheten har bedömt att

- a) tillgång till finansieringsarrangemanget för resolution inte övervägs som ett alternativ i resolution av den resolutionsenheten i resolutionsplanen, och
- b) om led a inte är tillämpligt, att det krav som avses i artikel 45e gör det möjligt för den resolutionsenheten att uppfylla kraven som anges i artikel 44.5 eller 44.8, beroende på vad som är tillämpligt.

Vid den bedömning som anges i andra stycket ska resolutionsmyndigheten även beakta risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka den berörda resolutionsenhetens affärsmodell.

Andra stycket i denna punkt ska inte tillämpas på resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.6.

5. För resolutionsenheter som varken är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 får resolutionsmyndigheten besluta att en del av det krav som avses i artikel 45e upp till det som är högst av 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbas, och den formel som avses i punkt 7 ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller med skulder som avses i punkt 3 i denna artikel, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) De icke-efterställda skulder som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln har samma rangordning vid nationella insolvensförfaranden som vissa skulder som undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3.
- b) Det finns en risk för att, till följd av en planerad tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter på icke-efterställda skulder som inte undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3, borgenärer vars fordringar hänför sig till dessa skulder åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden.
- c) Beloppet av kapitalbas och andra efterställda skulder överstiger inte det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt led b inte åsamkas större förluster än de i annat fall skulle åsamkas vid avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

Om resolutionsmyndigheten konstaterar att värdet av de skulder, inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder, som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 uppgår till mer än 10 % av den kategorin, ska resolutionsmyndigheten bedöma den risk som avses i första stycket led b i den här punkten.

6. Vid tillämpning av punkterna 4, 5 och 7 ska derivatskulder inkluderas i de totala skulderna på grundval av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut.

En resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska anses uppfylla det krav som avses i punkterna 4, 5 och 7.

7. Med avvikelse från punkt 4 i den här artikeln får resolutionsmyndigheten besluta att det krav som avses i artikel 45e i detta direktiv ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 i detta direktiv med kapitalbasen, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, i den mån som, till följd av resolutionsenhetens skyldighet att efterleva det kombinerade buffertkravet och de krav som avses i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 45c.5 och 45e i detta direktiv, summan av kapitalbasen, instrumenten och skulderna inte överstiger det som är högst av

a) 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbasen, eller

b) det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln $Ax2+Bx2+C$, där A, B och C är följande belopp:

A = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013

B = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU

C = det belopp som resulterar av det kombinerade buffertkravet.

8. Resolutionsmyndigheterna får utöva den befogenhet som avses i punkt 7 i den här artikeln med avseende på de resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och som uppfyller ett av de villkor som anges i andra stycket i denna punkt, upp till ett tröskelvärde på 30 % av det totala antalet resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45e.

De villkor som resolutionsmyndigheterna ska beakta är

a) om det i den föregående bedömningen av möjligheten till resolution har identifierats väsentliga hinder för möjligheten till resolution och

i) inga korrigerande åtgärder har vidtagits efter tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 17.5 inom den tidsfrist som krävs av resolutionsmyndigheten, eller

ii) de identifierade väsentliga hindren inte kan åtgärdas genom åtgärder som avses i artikel 17.5 och utövandet av den befogenhet som avses i punkt 7 i denna artikel helt eller delvis skulle kompensera för väsentliga hindrens negativa effekter på möjligheten till resolution,

b) resolutionsmyndigheten bedömer att den resolutionsstrategi som resolutionsenheten föredrar har begränsad genomförbarhet och tillförlitlighet, med hänsyn tagen till enhetens storlek, enhetens sammanlänkning, verksamhetens slag, omfattning, risk och komplexitet samt enhetens rättsliga status och aktieägarstruktur, eller

c) det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU återspeglar det faktum att den resolutionsenhet som är ett systemviktigt institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 i det här direktivet i risktermer är bland topp 20 % av institut för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45.1 i det här direktivet.

Vid tillämpning av de procentandelar som avses i första och andra styckena ska resolutionsmyndigheten avrunda det uträknade talet uppåt till närmaste heltal.

Medlemsstaterna får med beaktande av särdragen för deras nationella banksektor, särskilt inbegripet antalet resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och för vilka den nationella resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45e, fastställa den procentandel som avses i första stycket till en nivå som överstiger 30 %.

9. Efter samråd med den behöriga myndigheten ska resolutionsmyndigheten fatta de beslut som avses i punkt 5 eller 7.

När resolutionsmyndigheterna fattar dessa beslut ska även följande beaktas:

- a) Marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument, i förekommande fall, och den tid som behövs för att verkställa nödvändiga transaktioner för att uppfylla kraven i beslutet.
- b) Beloppet av kvalificerade skuldinstrument, som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av de krav som avses i punkterna 5 och 7 i denna artikel.
- c) Tillgången till och beloppet av instrument som uppfyller samtliga krav som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, andra än artikel 72b.2 d i den förordningen.
- d) Huruvida det skuldbelopp som är undantaget från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 och som, vid normala insolvensförfaranden, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder. Om beloppet av undantagna skulder inte överstiger 5 % av beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder, ska det undantagna beloppet inte betraktas som betydande. Över det tröskelvärde ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av resolutionsmyndigheterna.
- e) Resolutionsenhetens affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.
- f) Den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

Artikel 45c

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Resolutionsmyndigheten ska efter samråd med den behöriga myndigheten fastställa det krav enligt artikel 45.1 som ska gälla på grundval av följande kriterier:
 - a) Behovet av att säkerställa att resolutionsgruppen kan försättas i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen på resolutionsenheten, inbegripet, i lämpliga fall, skuldnedskrivningsverktyget, på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen.
 - b) Behovet av att i lämpliga fall säkerställa att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 1.1 a, c och d men som inte är resolutionsenheter har en tillräcklig nivå av kapitalbas och kvalificerade skulder som säkerställer att, om skuldnedskrivningsverktyget eller nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter tillämpas på dem, förluster skulle kunna absorberas och att det är möjligt att återgå till den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden för de berörda enheterna till den nivå som krävs för att de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.
 - c) Behovet av att säkerställa, om resolutionsplanen förutser möjligheten att vissa klasser av kvalificerade skulder undantas från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 i detta direktiv eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, att resolutionsenheten har en tillräcklig nivå vad gäller kapitalbas och andra kvalificerade skulder för att absorbera förluster och att återställa den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden till den nivå som krävs för att den ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.
 - d) Enhetens storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil.
 - e) I vilken utsträckning enhetens fallissemang skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten, inklusive spridningseffekter till andra institut eller enheter till följd av enhetens sammankoppling med dessa andra institut eller enheter eller med det övriga finansiella systemet.

2. Om resolutionsplanen föreskriver att resolutionsåtgärder ska vidtas eller att befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ska utövas i enlighet med ett relevant scenario som avses i artikel 10.3 ska det krav som avses i artikel 45.1 motsvara ett belopp som är tillräckligt för att säkerställa följande:

- a) Att de förluster som väntas uppstå för enheten absorberas till fullo (förlustabsorbering).
- b) Att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, men inte resolutionsenheter, rekapitaliseras till den nivå som krävs för att den eller de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den eller de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller en likvärdig lagstiftningsakt under en lämplig period som inte är längre än 1 år (rekapitalisering).

Om resolutionsplanen föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, eller andra motsvarande nationella förfaranden, ska resolutionsmyndigheten bedöma om det är motiverat att begränsa kravet enligt artikel 45.1 på den enheten, så att den inte överskrider det belopp som räcker till för att absorbera förluster i enlighet med första stycket a.

Resolutionsmyndighetens bedömning ska särskilt utvärdera den begränsning som avses i andra stycket när det gäller eventuell inverkan på den finansiella stabiliteten och på risken för spridning till det finansiella systemet.

3. För resolutionsenheter ska det belopp som avses i punkt 2 första stycket bestå av följande belopp:

- a) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 a, summan av
 - i) det belopp av förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU för resolutionsenheten på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och
 - ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.
- b) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 b, summan av
 - i) det belopp av de förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar bruttosoliditetskravet för resolutionsenheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och
 - ii) ett kapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter det att den föredragna resolutionsåtgärden har genomförts.

För tillämpning av artikel 45.2 a ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

För tillämpning av artikel 45.2 b ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmåttet.

Vid fastställandet av det individuella krav som anges i första stycket b i denna punkt, ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som avses i artiklarna 37.10, 44.5 och 44.8.

När resolutionsmyndigheten fastställer det rekapitaliseringsbelopp som avses i de föregående styckena ska den

- a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmättet, efter justering för förändringar till följd av resolutionsåtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen, och
- b) efter samråd med den behöriga myndigheten justera det belopp som motsvarar det nuvarande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU nedåt eller uppåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på resolutionsenheten efter genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det krav som föreskrivs i första stycket led a ii med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten efter resolution kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte får överstiga ett år.

I de fall sjätte stycket i denna punkt tillämpas ska det belopp som avses i det stycket fastställas till samma värde som det kombinerade buffertkrav som ska tillämpas efter användningen av resolutionsverktygen, minus det belopp som avses i artikel 128.6 a i direktiv 2013/36/EU.

Det belopp som anges i sjätte stycket i den här punkten ska justeras nedåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både institutets eller enhetens, som avses i artikel 1.1 b, c och d, fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 och artikel 101.2, efter genomförandet av resolutionsstrategin. Det beloppet ska justeras uppåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det krävs ett högre belopp för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både institutets eller enhetens, som avses i artikel 1.1.b, c och d, fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 samt artikel 101.2, under en lämplig period som inte får överstiga ett år.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den metod som regleringsmyndigheterna ska använda för att beräkna det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, om resolutionsgruppen i sig inte omfattas av dessa krav enligt det direktivet.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. För resolutionsenheter som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder EUR ska nivån på det krav som avses i punkt 3 i den här artikeln åtminstone vara lika med

- a) 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a, och
- b) 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b.

Genom undantag från artikel 45b ska de resolutionsenheter som avses i första stycket i denna punkt uppfylla en nivå på det krav som avses i första stycket i denna punkt som är lika med 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a och 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b med användande av kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i artikel 45b.3 i detta direktiv.

6. En resolutionsmyndighet får, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa de krav som fastställs i punkt 5 i denna artikel på en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar understiger 100 miljarder EUR, och som resolutionsmyndigheten har bedömts utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang.

När resolutionsmyndigheten fattar det beslut som avses i första stycket i denna punkt ska den även beakta följande:

- a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument, i finansieringsmodellen.
- b) I vilken utsträckning tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder är begränsad.
- c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45e.

Om inget beslut fattas enligt första stycket i denna punkt påverkar detta inte eventuella beslut enligt artikel 45b.5.

7. För enheter som själva inte utgör resolutionsenheter ska det belopp som avses i första stycket i punkt 2 vara följande belopp:

- a) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 a, summan av följande:
 - i) Det belopp av enhetens förluster som ska absorberas och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.
 - ii) Ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i detta direktiv, eller efter resolutionsgruppens resolution.
- b) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 b, summan av följande:
 - i) Det belopp av de förluster som ska absorberas och som motsvarar bruttosoliditetskravet för enheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i detta direktiv, eller efter resolutionsgruppens resolution.

För tillämpning av artikel 45.2 a ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat i enlighet med första stycket a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

För tillämpning av artikel 45.2 b ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmåttet.

Vid fastställandet av det individuella krav som anges i led b i första stycket i denna punkt ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som avses i artiklarna 37.10, 44.5 och 44.8.

När resolutionsmyndigheten fastställer de rekapitaliseringsbelopp som avses i de föregående styckena ska den

- a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmåttet, justerat för förändringar till följd av åtgärder som anges i resolutionsplanen, och
- b) efter samråd med den behöriga myndigheten justera det belopp som motsvarar det gällande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU nedåt eller uppåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på den relevanta enheten efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i det här direktivet, eller efter resolutionsgruppens resolution.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det krav som föreskrivs i första stycket led a ii i denna punkt med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59, kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte får överstiga ett år.

I de fall sjätte stycket i denna punkt tillämpas ska beloppet som avses i det stycket fastställas till samma som i det kombinerade buffertkravet som ska tillämpas efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 59 i detta direktiv eller efter resolutionsgruppens resolution minus det belopp som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU.

Beloppet som avses i sjätte stycket i denna punkt ska justeras nedåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att säkerställa marknadsförtroendet och säkerställa både det fortsatta tillhandahållande av institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d av kritiska ekonomiska funktioner och tillgången till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från finansieringsarrangemang för resolution, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 och artikel 101.2, efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 59, eller efter resolutionen av resolutionsgruppen. Det beloppet ska justeras uppåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det krävs en högre nivå för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både det fortsatta tillhandahållande av institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d av kritiska ekonomiska funktioner och tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8, samt artikel 101.2 under en lämplig period som inte får överstiga ett år.

8. Om resolutionsmyndigheten förutser att vissa klasser av kvalificerade skulder sannolikt kommer att undantas helt eller delvis från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, ska det krav som avses i artikel 45.1 uppnås med användande av kapitalbas eller andra kvalificerade skulder som är tillräckliga för att

- a) täcka beloppet av undantagna skulder som identifierats i enlighet med artikel 44.3,
- b) säkerställa att villkoren enligt punkt 2 är uppfyllda.

9. Resolutionsmyndighetens beslut att ålägga ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkterna 2–8 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av resolutionsmyndigheten för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

10. Vid tillämpning av punkterna 3 och 7 i denna artikel ska kapitalkraven tolkas i enlighet med den behöriga myndighetens tillämpning av de övergångsbestämmelser som anges i del tio avdelning I kapitlet 1, 2 och 4 i förordning (EU) nr 575/2013 och de bestämmelser i nationell lagstiftning där de valmöjligheter genomförs som i kraft av den förordningen beviljas behöriga myndigheter.

Artikel 45d

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter inom globala systemviktiga institut och större unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut

1. Kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet som utgör ett globalt systemviktigt institut eller som ingår i ett globalt systemviktigt institut ska bestå av följande:

- a) De krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Det av resolutionsmyndigheten fastställda ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är specifikt vad gäller den enheten i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

2. Det krav som avses i artikel 45.1 på ett större unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut ska utgöras av följande:

- a) De krav som avses i artiklarna 92b och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.

- b) Det eventuella ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som resolutionsmyndigheten fastställt specifikt vad gäller det större dotterföretaget i enlighet med punkt 3 i denna artikel, som ska uppnås med användande av kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren i artiklarna 45f och 89.2.
3. Resolutionsmyndigheten ska ålägga ett ytterligare krav gällande kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkterna 1 b och 2 b enbart
- a) när det krav som avses i punkt 1 a eller punkt 2 a i den här artikeln inte räcker till för att uppfylla villkoren i artikel 45c, och
- b) i en utsträckning som säkerställer att villkoren i artikel 45c är uppfyllda.
4. Vid tillämpningen av artikel 45h.2, i de fall där mer än en G-SII-enhet tillhörande samma globala systemviktiga institut utgör resolutionsenheter, ska de berörda resolutionsmyndigheterna beräkna det belopp som avses i punkt 3
- a) för respektive resolutionsenhet,
- b) för moderenheten inom unionen som om den utgjorde den enda resolutionsenheten inom det globala systemviktiga institutet.
5. Resolutionsmyndighetens beslut att ålägga ett ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkt 1 b eller punkt 2 b i denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkt 3 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av resolutionsmyndigheten för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och som är tillämpligt på resolutionsgruppen eller det större unionsdotterföretaget till icke EU-baserade globala systemviktiga institut.

Artikel 45e

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsenheter

1. Resolutionsenheter ska efterleva kraven i artiklarna 45b–45d på konsoliderad basis på resolutionsgruppsnivå.
2. Resolutionsmyndigheten ska fastställa kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet på den konsoliderade resolutionsgruppsnivån i enlighet med artikel 45h och på grundval av kraven i artiklarna 45b–45d samt på grundval av huruvida koncernens dotterföretag i tredjeländer enligt resolutionsplanen ska försättas i resolution separat.
3. För resolutionsgrupper som har fastställts i enlighet med artikel 2.1.83b b ska den relevanta resolutionsmyndigheten, beroende på solidaritetsmekanismens egenskaper och den föredragna resolutionsstrategin, besluta vilka enheter i resolutionsgruppen som måste följa artiklarna 45c.3, 45c.5 och 45d.1 för att det ska säkerställas att resolutionsgruppen som helhet efterlever punkterna 1 och 2 i denna artikel samt hur sådana enheter ska göra detta i överensstämmelse med resolutionsplanen.

Artikel 45f

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på enheter som själva inte utgör resolutionsenheter

1. Institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet eller till en enhet i ett tredjeland men som själva inte utgör resolutionsenheter ska efterleva kraven i artikel 45c på individuell basis.

En resolutionsmyndighet får, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa kravet i den här artikeln på en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som är dotterföretag till en resolutionsenhet men som själv inte utgör en resolutionsenhet.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska moderföretag inom unionen som själva inte utgör resolutionsenheter och som är dotterföretag till enheter i tredjeland uppfylla kraven i artiklarna 45c och 45d på konsoliderad basis.

För resolutionsgrupper som identifieras i enlighet med artikel 2.1.83b b ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, men som själva inte utgör resolutionsenheter, ett centralt organ som själv inte utgör en resolutionsenhet samt alla resolutionsenheter som inte omfattas av ett krav enligt artikel 45e.3, efterleva artikel 45c.7 på individuell basis.

Kravet enligt artikel 45.1 på en enhet som avses i denna punkt ska fastställas i enlighet med artiklarna 45h och 89, i tillämpliga fall, och på grundval av kraven i artikel 45c.

2. Kravet enligt artikel 45.1 på enheter som avses i punkt 1 i denna artikel ska uppnås med användande av ett eller flera av följande:

a) Skulder

- i) som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp som har förvärvat skulderna från den enhet som omfattas av den här artikeln, eller som emitteras till och förvärvas av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget,
- ii) som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3–5 i den förordningen,
- iii) som vid normala insolvensförfaranden rangordnas lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i led i och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,
- iv) som omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 på ett sätt som är i överensstämmelse med resolutionsstrategin för resolutionsgruppen, i synnerhet genom att resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget inte påverkas,
- v) som vid förvärvet av äganderätten inte har finansierats direkt eller indirekt av den enhet som omfattas av den här artikeln,
- vi) som regleras av bestämmelser som inte uttryckligen eller implicit anger att skulderna ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av den enhet som omfattas av den här artikeln, utom om den enheten blir insolvent eller försätts i likvidation, och den enheten inte på annat sätt ger någon sådan indikation,
- vii) som regleras av bestämmelser som inte ger innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om den enhet som omfattas av den här artikeln blir insolvent eller försätts i likvidation,
- viii) där storleken på den ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, som ska betalas på skulderna inte ändras beroende på kreditvärdigheten hos den enhet som omfattas av den här artikeln eller dess moderföretag.

b) Kapitalbas enligt följande

- i) Kärnprimärkapital och
- ii) annan kapitalbas som
 - emitteras till och förvärvas av enheter som ingår i samma resolutionsgrupp, eller
 - emitteras till och förvärvas av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge som utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget.

3. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag som inte utgör en resolutionsenhet får bevilja ett undantag från tillämpningen av denna artikel på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:

a) Både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.

b) Resolutionsenheten efterlever det krav som avses i artikel 45e.

- c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts i enlighet med artikel 59.3, särskilt när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.
 - d) Resolutionsenheten uppfyller den behöriga myndighetens krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
 - e) Resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
 - f) Resolutionsenheten innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.
4. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag som inte utgör en resolutionsenhet får även bevilja ett undantag från tillämpningen av denna artikel på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:
- a) Både dotterföretaget och dess moderföretag är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
 - b) Moderföretaget uppfyller det krav som avses i artikel 45.1 på konsoliderad basis, i den medlemsstaten.
 - c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts enligt artikel 59.3, särskilt när resolutionsåtgärder eller befogenheter som avses i artikel 59.1 vidtas i fråga om resolutionsenheten.
 - d) Moderföretaget uppfyller behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
 - e) Moderföretagets förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
 - f) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.
5. Om villkoren i punkt 3 a och b är uppfyllda får resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag tillåta att det krav som avses i artikel 45.1 helt eller delvis uppnås med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om garantin uppfyller följande villkor:
- a) Garantibeloppet är minst ett belopp som lika med beloppet av det krav som garantin ersätter.
 - b) Garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 59.3 görs beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först.
 - c) Garantin säkerställs genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2002/47/EG till en andel på minst 50 % av dess belopp.
 - d) De säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i förordning (EU) nr 575/2013, vilket efter lämpliga konservativa nedsättningar är tillräckligt för att täcka det säkerställda belopp som avses i led c.
 - e) De säkerheter som ställs för garantin är inte belastade av inteckningar och används i synnerhet inte som säkerhet för någon annan garanti.
 - f) Säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som det som avses i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - g) Det finns inga rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget, även om resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Vid tillämpningen av första stycket led g ska resolutionsenheten, på begäran av resolutionsmyndigheten, tillhandahålla ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt yttrande eller ska på annat tillfredsställande sätt styrka att det inte finns några rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som ytterligare specificerar metoder för att undvika att instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel och som i sin helhet eller delvis indirekt tecknas av resolutionsenheten hindrar ett smidigt genomförande av resolutionsstrategin. Sådana ska i synnerhet säkerställa en korrekt överföring av förluster uppåt till resolutionsenheten och korrekt överföring av kapital från resolutionsenheten till enheter som ingår i resolutionsgruppen men som själva inte är resolutionsenheter, och tillhandahålla en mekanism för att undvika dubbelräkning av kvalificerade instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel. De ska bestå av en ordning för avdrag eller en likvärdig robust metod och de ska för enheter som själva inte är resolutionsenheten säkerställa ett resultat som är likvärdigt med resultatet av att kvalificerade instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel fullt ut tecknas direkt av resolutionsenheten.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 45g

Undantag för centrala organ och kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Resolutionsmyndigheten får helt eller delvis bevilja undantag från tillämpning av artikel 45f för ett centralt organ eller ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Kreditinstitutet och det centrala organet är underkastade tillsyn av samma behöriga myndighet, är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
- b) För åtaganden som gjorts av det centrala organet och dess permanent underställda kreditinstitut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de permanent underställda kreditinstitutens åtaganden fullt ut av det centrala organet.
- c) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och solvens och likviditet för det centrala organet och alla dess permanent underställda kreditinstitut övervakas som en helhet grundat på den sammanställda redovisningen från dessa institut.
- d) Det centrala organets ledning är bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för varje permanent underställt institut, i det fall undantaget beviljas för ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ.
- e) Den berörda resolutionsgruppen uppfyller det krav som avses i artikel 45e.3.
- f) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att det centrala organet snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till de permanent underställda kreditinstitutet vid händelse av en resolution.

Artikel 45h

Förfarande för fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den inte är densamma som den föregående, och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de dotterföretag i en resolutionsgrupp som omfattas av det krav som anges i artikel 45f på individuell basis ska göra allt de kan för att fatta ett gemensamt beslut om

- a) beloppet av det krav som ska tillämpas på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, för respektive resolutionsenhet, och
- b) beloppet av det krav som ska tillämpas på individuell basis för respektive enhet i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet.

Det gemensamma beslutet ska säkerställa efterlevnad av artiklarna 45e och 45f, och det ska vara fullständigt motiverat och lämnas till

- a) resolutionsenheten av dess resolutionsmyndighet,
- b) enheterna i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet av resolutionsmyndigheterna för dessa enheter,
- c) koncernens moderföretag inom unionen av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, när det moderföretaget självt inte utgör en resolutionsenhet inom samma resolutionsgrupp.

I det gemensamma beslut som fattas enligt denna artikel får det föreskrivas att, i de fall detta står i överensstämmelse med resolutionsstrategin och resolutionsenheten inte direkt eller indirekt har förvärvat tillräckliga instrument som uppfyller kraven i artikel 45f.2, dotterföretaget i enlighet med artikel 45f.2 delvis kan uppfylla de krav som avses i artikel 45c.7 genom instrument som emitterats till och förvärvats av enheter som inte tillhör resolutionsgruppen.

2. I de fall där mer än en G-SII-enhet tillhörande samma globala systemviktiga institut utgör resolutionsenheter ska de resolutionsmyndigheter som avses i punkt 1 diskutera och, i tillämpliga fall och i överensstämmelse med resolutionsstrategin för det globala systemviktiga institutet, komma överens om att tillämpa artikel 72e i förordning (EU) nr 575/2013 och om justeringar för att minimera eller undanröja skillnader mellan summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 a och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013 för enskilda resolutionsenheter och summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 b och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013.

Sådana justeringar får göras med förbehåll för följande:

- a) Justeringar får göras för skillnader i beräkningen av de totala riskvägda exponeringsbeloppen mellan de berörda medlemsstaterna genom att justera kravets nivå.
- b) Justeringar får inte tillämpas för att undanröja sådana skillnader som beror på exponeringar mellan resolutionsgrupper.

Summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 a i detta direktiv och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013 för enskilda resolutionsenheter får inte vara lägre än summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 b i detta direktiv och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader ska ett beslut fattas i enlighet med punkterna 4–6.

4. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om det konsoliderade resolutionsgruppskrav som avses i artikel 45e ska ett beslut fattas om detta krav av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, efter vederbörlig hänsyn till följande:

- a) Den bedömning av enheter i resolutionsgruppen som inte är en resolutionsenhet, som utförts av relevanta resolutionsmyndigheter.
- b) Yttrandet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den myndigheten inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten.

Om någon av de berörda resolutionsmyndigheterna vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut.

EBA:s beslut ska beakta första stycket a och b.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad.

Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Om EBA inte fattar ett beslut inom en månad efter hänskjutandet av ärendet ska det beslut som fattats av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten tillämpas.

5. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på det krav som avses i artikel 45f och som ska tillämpas på en enhet i en resolutionsgrupp på individuell basis, ska beslutet fattas av de respektive resolutionsmyndigheterna för den enheten om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De synpunkter och reservationer som skriftligen framförts av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten har vederbörligen beaktats.
- b) De synpunkter och reservationer som skriftligen framförts av resolutionsmyndigheten på koncernnivå har vederbörligen beaktats, om resolutionsmyndigheten på koncernnivå inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten.

Om resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretagen på individuell basis skjuta upp sina beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sina beslut i enlighet med EBA:s beslut. EBA:s beslut ska beakta stycket a och b.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad.

Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska inte hänskjuta ärendet till EBA för bindande medling i de fall där den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet

- a) faller inom 2 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 avseende det krav som avses i artikel 45e, och
- b) uppfyller artikel 45c.7.

Om EBA inte fattar ett beslut inom en månad efter hänskjutandet av ärendet ska de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen tillämpas.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

6. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på det konsoliderade resolutionsgruppskravet och nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionsgruppens enheter på individuell basis ska följande tillämpas:

- a) Ett beslut ska fattas om nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionsgruppens dotterföretag på individuell basis i enlighet med punkt 5.
- b) Ett beslut ska fattas på nivån för det konsoliderade resolutionsgruppskravet i enlighet med punkt 4.

7. Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 och alla beslut som i avsaknad av ett gemensamt beslut fattas av resolutionsmyndigheterna enligt punkterna 4, 5 och 6 ska vara bindande för de berörda resolutionsmyndigheterna.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

8. Resolutionsmyndigheterna ska i samordning med de behöriga myndigheterna kräva och kontrollera att enheter uppnår det krav som avses i artikel 45.1 och ska fatta alla beslut enligt denna artikel parallellt med att de utarbetar och upprätthåller resolutionsplaner.

Artikel 45i

Tillsynsrapportering och offentliggörande avseende kravet

1. Enheter som avses i artikel 1.1 ska, om inte annat följer av kravet i artikel 45.1, rapportera följande till sina behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter:

- a) Beloppen av kapitalbas som, i tillämpliga fall, uppfyller villkoren i artikel 45f.2 b i detta direktiv, och beloppen av kvalificerade skulder samt dessa belopp uttryckta i enlighet med artikel 45.2 i detta direktiv efter eventuellt tillämpligt avdrag i enlighet med artiklarna 72e–72j i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Beloppen av övriga nedskrivningsbara skulder.
- c) För sådana poster som avses i leden a och b:
 - i) Deras sammansättning, inbegripet deras löptidsprofil.
 - ii) Deras rangordning vid normala insolvensförfaranden.
 - iii) Huruvida de regleras av rätten i tredje land och, i så fall, vilket tredjeland samt huruvida de innehåller de avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i detta direktiv samt artiklarna 52.1 p, 52.1 q, 63 n och 63 o i förordning (EU) nr 575/2013.

Den skyldighet att rapportera beloppen av övriga nedskrivningsbara skulder som avses i första stycket b i denna punkt b ska inte tillämpas på enheter som vid tidpunkten för rapporteringen av den informationen innehåller belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder till minst 150 % av det krav som avses i artikel 45.1, som har beräknats i enlighet med första stycket a i denna punkt.

2. De enheter som avses i punkt 1 ska rapportera

- a) den information som avses i punkt 1 a minst en gång i halvåret,
- b) den information som avses i punkt 1 b och c minst en gång per år.

På begäran av en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet ska dock de enheter som avses i punkt 1 rapportera den information som avses i punkt 1 oftare.

3. Enheter som avses i punkt 1 ska offentliggöra följande information minst en gång per år:

- a) Beloppen av kapitalbas som, i tillämpliga fall, uppfyller villkoren i artikel 45f.2 b samt kvalificerade skulder.
- b) Sammansättningen av de poster som avses i led a, inbegripet deras löptidsprofil och rangordning vid normala insolvensförfaranden.
- c) Tillämpligt krav som avses i artikel 45e eller artikel 45f uttryckt i enlighet med artikel 45.2.

4. Punkterna 1 och 3 i denna artikel ska inte tillämpas på enheter vars resolutionsplaner föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för specificering av enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för hur rapporteringsmallar används, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den tillsynsrapportering som avses i punkterna 1 och 2.

Sådana förslag till tekniska genomförandestandarder ska specificera ett standardiserat sätt att tillhandahålla information om klassificering av sådana poster som avses i punkt 1 c som är tillämpliga i nationella insolvensförfaranden i varje medlemsstat.

För institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv som omfattas av artikel 92a och artikel 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska sådana förslag till tekniska genomförandestandarder, i förekommande fall, anpassas till de tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 430 i den förordningen.

EBA ska överlämna dessa tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Med avseende på kraven på offentliggörande i punkt 3 ska EBA, inom ramen för sina förslag till tekniska standarder för genomförande, utforma enhetliga format för offentliggörande av information, intervall samt instruktioner för detta.

Sådana enhetliga format ska ge tillräckligt omfattande och jämförbar information för att bedöma riskprofilen för de enheter som avses i artikel 1.1 och deras grad av överensstämmelse med de tillämpliga krav som avses i artikel 45e eller 45f. Där så är lämpligt ska informationen offentliggöras i tabellformat.

För institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv som omfattas av artikel 92a och artikel 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska sådana förslag till tekniska genomförandestandarder, i förekommande fall, anpassas till de tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 434a i den förordningen.

EBA ska överlämna dessa tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Om resolutionsåtgärder har genomförts eller skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 har utövats ska de krav på offentliggörande som avses i punkt 3 tillämpas från den dag då tidsfristen för att uppfylla de krav i artikel 45e eller 45f som avses i artikel 45m har löpt ut.

Artikel 45j

Rapportering till EBA

1. Resolutionsmyndigheterna ska underrätta EBA om det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som har fastställts, i enlighet med artikel 45e eller 45f, för varje enhet inom deras jurisdiktion.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för specificering av enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för hur rapporteringsmallar används, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för resolutionsmyndigheters identifiering och överföring av information, i samordning med behöriga myndigheter, till EBA vid tillämpning av punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 45k

Underlåtelse att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Om en enhet underlåter att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 45e eller 45f ska detta åtgärdas av de berörda myndigheterna på grundval av åtminstone något av följande:

- a) Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder i enlighet med artiklarna 17 och 18.
- b) Befogenheter som avses i artikel 16a.
- c) Åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.
- d) Åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 27.
- e) Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med artiklarna 110 och 111.

Relevanta myndigheter får även göra en bedömning av om institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d fallerar eller sannolikt kommer att falla, i enlighet med artikel 32, 32a eller 33 vilket som är tillämpligt.

2. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra när de utövar de respektive befogenheter som avses i punkt 1.

Artikel 45l

Rapporter

1. EBA ska i samarbete med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna varje år lägga fram en rapport för kommissionen med bedömningar av åtminstone följande:

- a) Hur kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med artikel 45e eller 45f har genomförts på nationell nivå, och särskilt huruvida det har förekommit skillnader i de nivåer som fastställts för jämförbara enheter mellan olika medlemsstater.
- b) Hur den befogenhet som avses i artikel 45b.4, 45b.5 och 45b.7 har utövats av resolutionsmyndigheterna och huruvida det har förekommit skillnader i utövandet av denna befogenhet mellan olika medlemsstater.
- c) Den totala nivån och sammansättningen av kapitalbas och kvalificerade skulder för institut och enheter, beloppet för de instrument som emitterats under perioden, och de ytterligare belopp som behövs för att uppfylla tillämpliga krav.

2. Utöver den årliga rapport som föreskrivs i punkt 1 ska EBA vart tredje år inför kommissionen lägga fram en rapport med bedömning av följande:

- a) Effekten av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och av alla föreslagna harmoniserade nivåer för minimikravet, på följande:
 - i) Finansiella marknader i allmänhet och marknader för osäkrade skulder och derivat i synnerhet.
 - ii) Instituts affärsmodeller och hur institutens balansräkningar är uppbyggda, i synnerhet institutens finansieringsprofil och finansieringsstrategi samt koncerners juridiska struktur och verksamhetsstruktur.
 - iii) Institutens lönsamhet, i synnerhet deras finansieringskostnader.
 - iv) Flyttning av exponeringar till enheter som inte omfattas av tillsyn.
 - v) Finansiella innovationer.
 - vi) Hur utbrett kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument är och hur de är beskaffade och hur möjligt det är att avyttra dem.
 - vii) Riskbeteende för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d.
 - viii) Hur mycket av tillgångar som är intecknade för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d.
 - ix) Vilka åtgärder som instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d vidtar för att uppnå minimikraven och då särskilt i vilken utsträckning instituten uppnår minimikraven genom att minska skuldsättningen i fråga om tillgångar, emittera långfristiga skulder och anskaffa kapital.
 - x) Kreditinstitutens utlåningsnivåer, särskilt i fråga om utlåning till mikroföretag samt små och medelstora företag, lokala myndigheter, regionala myndigheter och enheter inom den offentliga sektorn och i fråga om finansiering av handel, inbegripet utlåning inom ramen för offentliga exportkreditförsäkringssystem.
 - b) Samspelet mellan å ena sidan minimikraven och å andra sidan de kapitalbaskrav, bruttosoliditetskrav och likviditetskrav som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU.
 - c) Kapacitet för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d att på egen hand anskaffa kapital eller finansiering från marknaderna för att uppfylla föreslagna harmoniserade minimikrav.
3. Den rapport som avses i punkt 1 ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september kalenderåret efter det sista år som täcks av rapporten. Den första rapporten ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september året efter datumet för tillämpning av detta direktiv.

Den rapport som avses i punkt 2 ska omfatta tre kalenderår och överlämnas till kommissionen senast den 31 december kalenderåret efter det sista år som täcks av rapporten. Den första rapporten ska överlämnas till kommissionen senast den 31 december 2022.

Artikel 45m

Övergångsarrangemang och arrangemang efter resolution

1. Genom undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa lämpliga övergångsperioder d att institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d ska uppnå kraven i artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt. Tidsfristen för institut och enheter att uppfylla kraven i artikel 45e eller 45f eller krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7 ska vara den 1 januari 2024.

Resolutionsmyndigheten ska fastställa mellanliggande målnivåer för kraven i artikel 45e och 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, som institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d ska efterleva den 1 januari 2022. De mellanliggande målnivåerna ska, i princip, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot ett uppfyllande av kravet.

Resolutionsmyndigheten får fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den 1 januari 2024, i de fall detta är vederbörligen motiverat och lämpligt på grundval av de kriterier som avses i punkt 7, och genom att ta följande i beaktande:

- a) Utvecklingen av enhetens finansiella situation.
 - b) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad inom en rimlig tidsram av kraven i artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7.
 - c) Huruvida enheten är i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013, och artikel 45b eller 45f.2 i detta direktiv, och, om inte, huruvida en eventuell oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.
2. Tidsfristen för resolutionsenheter för att uppfylla det minimikrav som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6 ska vara den 1 januari 2022.
3. Det minimikrav som avses i artikel 45c.5 och 45c.6 ska inte tillämpas inom två år från dagen då
- a) resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget, eller
 - b) resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 32.1 b genom vilket kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalinstrument, eller på vilka befogenheten att skriva ned eller konvertera i enlighet med artikel 59 har utövats avseende den resolutionsenheten, i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.
4. De krav som avses i artikel 45b.4 och 45b.7 och artikel 45c.5 och 45c.6 ska, beroende på vad som är tillämpligt, inte tillämpas inom en treårsperiod från den dag då resolutionsenheten eller den koncern som resolutionsenheten är en del av identifierades som ett globalt systemviktigt institut, eller resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6.
5. Genom undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för att uppnå kraven enligt artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, för institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d på vilka resolutionsverktyg eller skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenhet som avses i artikel 59 har tillämpats.
6. Vid tillämpningen av punkterna 1–5 ska resolutionsmyndigheterna meddela det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c och d ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolv månadersperiod under övergångsperioden, i syfte att underlätta en gradvis uppbyggnad av dess kapacitet för förlustabsorbering och rekapitalisering. Vid slutet av övergångsperioden ska minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs enligt artikel 45b.4, 45b.5, 45b.7, 45c.5, 45c.6, 45e eller 45f, beroende på vad som är tillämpligt.
7. När resolutionsmyndigheterna fastställer övergångsperioderna ska de beakta följande:
- a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.

b) Tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder.

c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45e.

8. Resolutionsmyndigheterna ska, med förbehåll för punkt 1, inte vara förhindrade att därefter revidera antingen övergångsperioden eller ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som meddelas enligt punkt 6.”

18. I artikel 46 ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

19. I artikel 47.1 b ii ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

20. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led e ersättas med följande:

”e) Endast om den totala nedsättningen av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillämpliga kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder enligt leden a–d i denna punkt är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna i den utsträckning som krävs och i enlighet med rangordningen av fordringar vid normala insolvensförfaranden inklusive den rangordning av insättningar som föreskrivs i artikel 108 sänka kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, resten av de nedskrivningsbara skulder inbegripet skuldinstrument som avses i artikel 108.3, enligt artikel 44, i kombination med den nedskrivning som avses i leden a–d i denna punkt för att uppnå summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c.”

b) I punkt 2 ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

c) Följande punkt ska läggas till:

”7. Medlemsstaterna ska, för enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d, säkerställa att alla fordringar som härrör från kapitalbasposter, i deras nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden, ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter.

Vid tillämpningen av första stycket ska hela instrumentet, i den utsträckning som det endast delvis erkänns som en kapitalbaspost, behandlas som en fordran som härrör från en kapitalbas och ska ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter.”

21. Artikel 55 ska ersättas med följande:

”Artikel 55

Avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska kräva att de institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d tar med ett avtalsvillkor enligt vilket borgenären eller parten i ett avtal eller instrument som upprättar en skuld går med på att den skulden kan omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och på att vara bunden av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller indragningar som blir följden av att en resolutionsmyndighet utövar sådana befogenheter, förutsatt att skulden uppfyller samtliga följande villkor:

a) Skulden är inte undantagen enligt artikel 44.2.

b) Skulden utgör inte en insättning som avses i artikel 108 a.

c) Skulden regleras av rätt i ett tredjeland.

d) Skulden emitteras eller ingås efter den dag då en medlemsstat börjar tillämpa bestämmelserna för att införliva detta avsnitt.

Resolutionsmyndigheterna får besluta att skyldigheten i första stycket i denna punkt inte ska tillämpas på institut eller enheter för vilka kravet enligt artikel 45.1 är lika med det belopp för förlustabsorbering som fastställts i artikel 45c.2 a, förutsatt att de skulder som uppfyller de villkor som anges i första stycket och vilka inte inbegriper det avtalsvillkor som anges i det stycket räknas med i detta krav.

Första stycket ska inte tillämpas om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat fastställer att de skulder eller instrument som avses i första stycket kan komma att omfattas av en medlemsstats resolutionsmyndighets nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt tredjelandets rätt eller av ett bindande avtal som ingåtts med det berörda tredjelandet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett sådant institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d gör ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att i de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, ska detta institut eller denna enhet underrätta resolutionsmyndigheten om sitt fastställande samt ange vilken kategori den fastställda skulden tillhör. Institutet eller enheten ska förse resolutionsmyndigheten med all information som resolutionsmyndigheten begär inom en rimlig tidsram efter att ha emottagit underrättelsen för att resolutionsmyndigheten ska bedöma vilken inverkan en underrättelse av sådant slag har på möjligheterna att försätta det institutet eller den enheten i resolution.

I de fall underrättelse lämnas enligt första stycket i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att skyldigheten att i avtalsvillkor ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, automatiskt upphör att gälla från och med den tidpunkt då resolutionsmyndigheten tagit emot underrättelsen.

För den händelse att resolutionsmyndigheten konstaterar att det inte är rättsligt eller av annan anledning ogörligt att i avtalsbestämmelserna ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, med hänsyn till behovet av att säkerställa möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, ska den inom en rimlig tidsfrist efter underrättande enligt första stycket, kräva införande av ett sådant avtalsvillkor. Resolutionsmyndigheten får dessutom kräva att institutet eller enheten ändrar sin praxis avseende tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning.

De skulder som avses i första stycket i denna punkt får inte innefatta övriga primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument och sådana skuldinstrument som avses i artikel 2.1 punkt 48 ii, om dessa instrument är skulder utan säkerhet. De skulder som avses i första stycket i denna punkt ska också rangordnas före de skulder som avses i artikel 108.2 a, b och c och artikel 108.3.

Om resolutionsmyndigheten i samband med bedömningen av den möjlighet att försätta ett institut eller en enhet i resolution som avses artikel 1.1 b, c eller d, i enlighet med artiklarna 15 och 16, eller vid varje annan tidpunkt, fastställer att inom en klass av skulder som omfattar kvalificerade skulder, det skuldbelopp som i enlighet med första stycket i denna punkt inte inbegriper det avtalsvillkor som avses i punkt 1, tillsammans med de skulder som är undantagna från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyg i enlighet med artikel 44.2 eller som sannolikt kommer att undantas i enlighet med artikel 44.3 uppgår till mer än 10 % av den kategorin, ska den omedelbart bedöma effekten av detta faktum på möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, inbegripet effekten på den möjlighet till resolution som följer av ett brott mot de skyddsåtgärder för borgenärer som föreskrivs i artikel 73 vid tillämpning av skuldnedskrivnings- och konverteringsbefogenheten avseende kvalificerade skulder.

Om resolutionsmyndigheten på grundval av den bedömning som avses i femte stycket i denna punkt konstaterar att de skulder som enligt första stycket inte innehåller det avtalskrav som avses i punkt 1, skapar ett väsentligt hinder för möjligheten att försätta ett institut i resolution, ska myndigheten tillämpa de befogenheter som anges i artikel 17 när det är lämpligt för att undanröja detta hinder mot resolution.

Skulder för vilka det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i avtalsbestämmelserna inte inkluderar ett villkor som krävs i enlighet med punkt 1 i den här artikeln eller för vilket det kravet i enlighet med den här punkten inte är tillämpligt, får inte medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheter får kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d lämnar ett rättsutlåtande till myndigheterna om den rättsliga verkställbarheten hos och verkan av det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln.

4. Om ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i de avtalsregler som reglerar en viss skuld inte tar med ett sådant avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln ska det inte förhindra resolutionsmyndigheten från att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på den skulden.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för närmare specificering av den förteckning över skulder för vilka uteslutningen i punkt 1 tillämpas, och innehållet i avtalsvillkoret enligt den punkten, med beaktande av institutens olika affärsmodeller.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

- a) de förutsättningar enligt vilka det av rättslig eller annan anledning skulle vara ogörligt för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d att för vissa kategorier av skulder ta med ett sådant avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln,
- b) de villkor som ska gälla för resolutionsmyndighetens krav på införande av avtalsvillkor enligt punkt 2 tredje stycket,
- c) den rimliga tidsramen för resolutionsmyndigheten att kräva införande av ett avtalsvillkor enligt punkt 2 tredje stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Resolutionsmyndigheten ska, i de fall den anser det nödvändigt, ange de kategorier av skulder för vilka ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d får göra ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att ta med det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln utifrån de villkor som närmare fastställts som ett resultat av tillämpningen av punkt 6.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format och mallar för underrättelsen till resolutionsmyndigheterna enligt punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

22. I avdelning IV ska rubriken till kapitel V ersättas med följande:

”Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder”.

23. Artikel 59 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Krav på nedskrivning eller konvertering av berört kapitalinstrument och kvalificerade skulder”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder får utövas antingen

a) oberoende av en resolutionsåtgärd, eller

b) i kombination med en resolutionsåtgärd, om de villkor för resolution som anges i artiklarna 32, 32a eller 33 är uppfyllda.

Om berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder har förvärvats av resolutionsenheten indirekt genom andra enheter inom samma resolutionsgrupp ska befogenheten att skriva ned eller konvertera de berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder, i förekommande fall, utövas samtidigt som samma befogenheter utövas på moderföretagsnivå för den berörda enheten eller på moderföretagsnivån i andra moderföretag som inte är resolutionsenheter så att förlusterna faktiskt överförs till, och den berörda enheten rekapitaliseras av, resolutionsenheten.

Efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd ska den värdering som föreskrivs i artikel 74 genomföras och artikel 75 ska tillämpas.”

c) Följande punkter ska införas:

”1a. Befogenheten att skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd får utövas enbart med avseende på kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 45f.2 a i detta direktiv, med undantag för villkoret avseende skulders återstående löptid, som anges i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

Vid utövandet av denna befogenhet ska medlemsstaterna säkerställa att nedskrivningen eller konverteringen görs i enlighet med den princip som avses i artikel 34.1 g.

1b. Om en resolutionsåtgärd vidtas gentemot en resolutionsenhet eller, under exceptionella omständigheter med avvikelse från resolutionsplanen, gentemot en enhet som inte är resolutionsenhet, ska det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med artikel 60.1 på nivån för en sådan enhet tas med i beräkningen av de tröskelvärden som anges i artikel 37.10 och artikel 44.5 a, eller artikel 44.8 a som gäller för den berörda enheten.”

d) I punkt 2 ska ”kapitalinstrument” ersättas med ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a”.

e) I punkt 3 ska inledningen och leden a och b ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska kräva att resolutionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten i enlighet med artikel 60 och utan dröjsmål avseende tillämpliga kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a, som emitterats av ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d om en eller flera av följande omständigheter föreligger:

a) Om det har fastställts att villkoren för resolution som anges i artiklarna 32, 32a eller 33 är uppfyllda, innan någon resolutionsåtgärd vidtas.

b) Den berörda myndigheten fastställer att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d inte längre kommer att vara bärkraftigt om inte befogenheten utövas avseende de tillämpliga kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a.”

f) I punkterna 4 och 10 ska ”kapitalinstrument” ersättas med ”kapitalinstrument, eller kvalificerade skulder som avses i punkt 1a”.

24. Artikel 60 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Bestämmelser om nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder”.

b) I punkt 1 ska följande led läggas till som led d:

”d) Kapitalbeloppet för kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 eller upp till de tillämpliga kvalificerade skuldernas kapacitet, beroende på vilket som är lägst.”

c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I de fall där kapitalbeloppet för ett tillämpligt kapitalinstrument eller en tillämplig kvalificerad skuld som avses i artikel 59.1a skrivs ned

a) ska sänkningen av det kapitalbeloppet vara permanent, med förbehåll för eventuella uppvärderingar i enlighet med ersättningsmekanismen i artikel 46.3,

- b) får inga skulder till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrument eller av den tillämpliga kvalificerade skuld som avses i artikel 59.1a kvarstå enligt eller i samband med det belopp för instrumentet som har skrivits ned, med undantag för upplupna skulder och skadeståndsskulder som kan uppkomma till följd av ett överklagande av lagenligheten av utövandet av nedskrivningsbefogenheten,
- c) betalas ingen ersättning till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrument eller av de tillämpliga skulder som avses i artikel 59.1a annat än i enlighet med punkt 3 i den här artikeln."

d) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

- i) Inledningen ska ersättas med följande:

"Resolutionsmyndigheterna får, i syfte att utföra en konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och tillämpliga kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a, enligt punkt 1 b, c och d i den här artikeln, kräva att institut och sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d emitterar kärnprimärkapitalinstrument till innehavarna av de tillämpliga kapitalinstrumenten och de kvalificerade skulderna. Tillämpliga kapitalinstrument och sådana skulder får endast konverteras om följande villkor är uppfyllda:"

- ii) I led d ska "varje tillämpligt kapitalinstrument" ersättas med "varje tillämpligt kapitalinstrument eller varje tillämplig skuld som avses i artikel 59.1a".

25. I artikel 61.3 ska följande stycke läggas till:

"Om de tillämpliga kapitalinstrumenten eller kvalificerade skulderna som avses i artikel 59.1a i det här direktivet bedöms uppfylla det krav som avses i artikel 45f.1 i detta direktiv ska den myndighet som är ansvarig för att göra det fastställande som avses i artikel 59.3 i det här direktivet vara den berörda myndigheten i den medlemsstat där det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet har auktoriserats i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU."

26. Artikel 62 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ersätts med följande:

"1. Innan de gör ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e avseende ett dotterföretag som emitterar tillämpliga kapitalinstrument eller kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a i syfte att fullgöra det krav som avses i artikel 45f på individuell basis eller tillämpliga kapitalinstrument som bedöms fullgöra kravet på kapitalbas på individuell basis eller på gruppbasis ska medlemsstaterna säkerställa att en berörd myndighet uppfyller följande krav:

- a) När den överväger att göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e ska den, efter samråd med resolutionsmyndigheten för berörd resolutionsenhet, inom 24 timmar från samrådet med den resolutionsmyndigheten, underrätta

- i) den samordnande tillsynsmyndigheten och, om det är en annan myndighet, den berörda myndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten finns,

- ii) resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom samma resolutionsgrupp som direkt eller indirekt förvärvat skulder som avses i artikel 45f.2 från den enhet som omfattas av artikel 45f.1.

- b) När den överväger att göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 c ska den, utan dröjsmål, underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för varje institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som har emitterat de tillämpliga kapitalinstrument med avseende på vilka nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som skulle utövas om ett fastställande gjordes, och, om det är andra myndigheter, de berörda myndigheterna i de medlemsstater där de behöriga myndigheterna och den samordnande tillsynsmyndigheten finns."

- b) I punkt 4 ska inledningen ersättas med följande:

"Om en underrättelse har lämnats enligt punkt 1 ska den berörda myndigheten efter samråd med de myndigheter som underrättats i enlighet med leden a i eller b i den punkten bedöma följande frågor:"

27. I artikel 63.1 e, f och j ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

28. I artikel 66.4 ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

29. Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska inledningen ersättas med följande:

"Under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls, ska en krisförebyggande åtgärd, ett tillfälligt upphävande av skyldigheten enligt artikel 33a eller en krishanteringsåtgärd ensam, inbegripet inträffade händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, inte göra det möjligt för någon att".

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Ett tillfälligt upphävande eller en begränsning enligt artiklarna 33a, 69 eller 70 ska inte utgöra underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse vid tillämpningen av punkterna 1 och 3 i den här artikeln och av artikel 71.1."

30. Artikel 69 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Ett tillfälligt uppskjutande enligt punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter som hänför sig till

a) system och operatörer av system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG,

b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen,

c) centralbanker."

b) I punkt 5 ska följande stycken läggas till:

"Resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av befogenheten med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga det tillfälliga upphävandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

Medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna, om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar, ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar."

31. I artikel 70 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Resolutionsmyndigheterna får inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 i denna artikel med avseende på följande:

a) säkerhetsrätter som system eller operatörer av system som betecknats enligt direktiv 98/26/EG,

b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012, och

c) centralbanker innehar i tillgångar som institutet under resolution har pantsatt eller tillhandahållit som marginal-säkerhet eller full säkerhet."

32. I artikel 71 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Ett tillfälligt upphävande enligt punkt 1 eller 2 ska inte tillämpas på

a) system eller operatörer av system som betecknats enligt direktiv 98/26/EG,

- b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012, centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012, eller
- c) centralbanker.”

33. Följande artikel ska införas:

”Artikel 71a

Avtalsenligt erkännande av befogenhet att medge anstånd med resolution

1. Medlemsstaterna ska kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, i alla finansiella avtal som de har ingått och som regleras av tredje lands rätt tar med villkor enligt vilket parterna erkänner att det finansiella avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter enligt artiklarna 33a, 69, 70 och 71 samt erkänner att de är bundna av kraven i artikel 68.

2. Medlemsstaterna får också kräva att unionsmoderföretag säkerställer att deras dotterföretag i tredjeländer i de finansiella avtal som avses i punkt 1 tar med villkor för att utesluta att resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter för moderföretaget inom unionen i enlighet med punkt 1 används som ett giltigt skäl för förtida uppsägning, tillfälligt upphävande, ändring, nettning, utövande av kvittningsrätter eller hävdande av säkerhetsrätter med avseende på dessa avtal.

Kravet i första stycket kan tillämpas på dotterföretag i tredjeländer som är

- a) kreditinstitut,
 - b) värdepappersföretag (eller företag som skulle betraktas som värdepappersföretag om de hade ett huvudkontor i berörd medlemsstat), eller
 - c) finansinstitut.
3. Punkt 1 ska vara tillämplig på finansiella avtal som
- a) medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse efter ikraftträdandet av de bestämmelser som antagits på nationell nivå för att införliva denna artikel,
 - b) föreskriver en eller flera uppsägningsrätter eller rättigheter att göra säkerhetsrätt gällande som artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 skulle vara tillämplig på om det finansiella avtalet reglerades enligt en medlemsstats lagstiftning.
4. Om ett institut eller en enhet inte tar med det avtalsvillkor som krävs enligt punkt 1 i den här artikeln, ska detta inte hindra resolutionsmyndigheten från att tillämpa de befogenheter som avses artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 på det finansiella avtalet ifråga.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för närmare specificering av innehållet i avtalsvillkoret enligt punkt 1, med beaktande av institutens och enheternas olika affärsmodeller.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

34. Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Om inte annat sägs i artikel 89 ska resolutionsmyndigheterna på koncernnivå inrätta resolutionskollegier som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 12, 13, 16, 18, 45–45h, 91 och 92 och, i tillämpliga fall, säkerställa samarbete och samordning med resolutionsmyndigheter i tredjeländer.”

- b) I punkt 1 andra stycket led i ska ”artikel 45” ersättas med ”artiklarna 45–45h”.

35. Artikel 89 ska ersättas med följande:

"Artikel 89

Europeiska resolutionskollegier

1. Om ett institut i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har dotterföretag etablerade i unionen eller moderföretag inom unionen som är etablerade i två eller flera medlemsstater, eller två eller flera unionsfilialer som betraktas som betydande av två eller flera medlemsstater, ska resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de enheterna är etablerade eller där de betydande filialerna är belägna inrätta ett gemensamt europeiskt resolutionskollegium.

2. Det europeiska resolutionskollegium som avses i punkt 1 i den här artikeln ska utföra de funktioner och de uppgifter som anges i artikel 88 med avseende på de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln och, i den mån de uppgifterna är relevanta, på deras filialer.

De uppgifter som avses i första stycket i denna punkt ska inbegripa fastställandet av det krav som avses i artiklarna 45–45h.

Vid fastställandet av det krav som avses i artiklarna 45–45h ska medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet beakta den globala resolutionsstrategi som eventuellt antagits av myndigheter i tredjeländer.

Om dotterföretag etablerade inom unionen eller ett moderföretag inom unionen och dess dotterinstitut i enlighet med den globala resolutionsstrategin inte utgör resolutionsenheter och medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet går med på den strategin ska dotterföretagen som är etablerade inom unionen eller på konsoliderad basis moderföretaget inom unionen efterleva kravet enligt artikel 45f.1 genom att emittera sådana instrument som avses i artikel 45f.2 a och b till deras yttersta moderföretag som är etablerat i ett tredjeland, eller till dotterföretagen till det yttersta moderbolaget som är etablerade i samma tredjeland eller till andra enheter enligt de villkor som anges i artikel 45f.2 a i och artikel 45f.2 b ii.

3. Om enbart ett moderföretag inom unionen innehar samtliga dotterföretag inom unionen till ett institut eller moderföretag från tredjeland ska resolutionsmyndigheten för den medlemsstat där moderföretaget inom unionen är etablerat vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

Om första stycket inte är tillämpligt ska resolutionsmyndigheten för det moderföretag eller dotterföretag inom unionen som har det högsta värdet av totala tillgångar i balansräkningen vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

4. Medlemsstaterna får, i samförstånd med alla berörda parter, bevilja undantag från kravet på att inrätta ett europeiskt resolutionskollegium om en annan grupp eller ett annat kollegium utför samma funktioner och uppgifter som anges i den här artikeln och iakttar alla de villkor och förfaranden, även de som rör medlemskap och deltagande i europeiska resolutionskollegier, som fastställs i den här artikeln och i artikel 90. I sådana fall ska alla hänvisningar till europeiska resolutionskollegier i detta direktiv även tolkas som hänvisningar till dessa andra grupper eller kollegier.

5. Om inte annat följer av punkterna 3 och 4 i den här artikeln ska det europeiska resolutionskollegiet fullgöra uppgifter i enlighet med artikel 88."

36. I avsnitt B punkt 6 och avsnitt C punkt 17 i bilagan ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

Artikel 2

Ändringar av direktiv 98/26/EG

Direktiv 98/26/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

"c) *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012."

b) Led f ska ersättas med följande:

”f) *deltagare*: ett institut, en central motpart, en avvecklingsagent, en clearingorganisation, en systemoperatör eller en clearingmedlem i en central motpart med auktorisation enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 648/2012.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 12a

Senast den 28 juni 2021 ska kommissionen se över hur medlemsstaterna tillämpar detta direktiv på de av sina inhemska institut som direkt deltar i system som regleras av rätten i tredje land och på säkerhet som ställs i samband med deltagande i sådana system. Kommissionen ska särskilt bedöma om direktivet behöver ändras ytterligare med avseende på system som regleras av rätten i tredje land. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av förslag till revidering av detta direktiv.”

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 28 december 2020. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den dag då de träder i kraft i den nationella lagstiftningen, vilket ska ske senast den 28 december 2020.

Medlemsstaterna ska tillämpa artikel 1.17 i detta direktiv, vad gäller artikel 45i.3 i direktiv 2014/59/EU från och med den 1 januari 2024. Om resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 45m.1 i direktiv 2014/59/EU har fastställt en tidsfrist för efterlevnad som löper ut efter den 1 januari 2024 ska tillämpningsdatumet för artikel 1.17 i detta direktiv, vad gäller artikel 45i.3 i direktiv 2014/59/EU vara detsamma som tidsfristen för efterlevnad.

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande